

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

UNWLA
С В А

OUR LIFE

НАШЕ

ЖИТТЯ

4 • 2023
ЧЕРВЕНЬ • JUNE

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Ока Нрусак, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярйні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2023
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko
- 4 VidViddil: In Person with Natalie Pawlenko / «ВідВідділ»: Особисто
з Наталією Павленко

СУА • UNWLA

- 8 Welcome, New Members!
- 10 Родом з 21 Відділу: Нова голова Округу Нью Йорк СУА. *Марія Венгер*

НАШЕ ЖИТТЯ • OUR LIFE

- 9 Наша обкладинка / Our cover

ВІЙНА В УКРАЇНІ

- 11 Ми всі кудись переселились. *Тетяна МакКой*
- 18 Деякі міти совітів про Другу світову війну, що нині набувають нового
змісту. *Лариса Тополя*

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 12 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
- 13 СУА / UNWLA

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH & RC NEWS

- 14 Pysanky of Hope Digital Collectibles: Raising Funds for Widows of Fallen
Heroes. *Oksana Lodziuk Krywulych*
- 20 Про медичне устаткування, подяку і не тільки. *Оріся Сорока*
- 22 Всі зусилля — на допомогу Україні. *Надія Шевчук*
- 24 Почесна союзанка Почесного 1-го Відділу: відзначення багаторічної
праці союзанки Дарки Рекучої. *Катерина Виноградова*
- 26 UNWLA Celebrates 50+ Years in Texas. *Martha Noukas*
- 27 Branch 118 Pysanka Workshop
- 28 Невичерпне джерело праці і творчості: 125-й Відділ на теренах куль-
тури та благодійності. *Оксана Жуков, Олександр Толпигін*

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 16 The Ukrainian Museum: Exhibition Openings, Celebrations, and Gallery
Talks
- 31 Yara Arts Group віртуально. *Катерина Дюміна*

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 32 Assya Humesky. *Oksana Malanchuk, Natalie Grossman*
- 33 Наталія Шевченко Масник. *Ірена Пискіп Біляк*

OUR HEALTH

- 35 What Happens to Our Body When We Sleep. *Dr. Ihor Magun*

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Українська абетка. Частина 1. *Жанна Вовк-Черемуш*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Жур (журек) — післявеликодня класика. *Маріанна Душар*

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Після останньої Конвенції СУА у червні 2021 р. я пообіцяла, що протягом першого року мого трирічного терміну я відвідаю кожен відділ СУА. Зрештою, що може бути кращим способом познайомитися зі своєю організацією та її членкинями? Але обставини стали на перешкоді, і ці заплановані візити розпочалися тільки наприкінці січня 2023. Більше про те, що мені вдалося дізнатися до цього часу — у статті «ВідВідділ 2023: Особисто з Наталією Павленко» на с. 4 цього журналу.

Чому особисті візити до відділів є важливими? Справді, це те, що ми всі можемо (і, мабуть, повинні) робити на всіх рівнях. Існує щонайменше п'ять вагомих причин для регулярних особистих візитів до відділів.

Покращення комунікації: Відеоконференції ніколи не замінять особистого спілкування. Активний обмін інформацією, мозковий штурм для розв'язування проблем найефективніші під час особистих зустрічей. Можливості для взаємного збагачення збільшуються, коли ми дискутуємо з іншими людьми.

Вибудовування довіри: Ми довіряємо один одному більше, коли проводимо деякий час у товаристві один одного. Взаємодія вічна-віч дає відчуття спільності й товарищескості, що в довгостроковій перспективі зміцнює робочі стосунки. А оскільки наше спілкування переважно невербальне, можливість бачити один одного сприяє більшій довірі.

Зростання рівня розуміння: Під час особистих зустрічей можна більше дізнатися про людей, культурні вподобання, очікування й плани. Це можливість поділитися історіями успіху, які можна переповісти іншим. Це гарний час для провідниць СУА, щоб нагадати про місію, бачення та стратегічні напрямки діяльності організації.

Підвищення взаємодії: Дослідження показують, що люди більш зацікавлені та схильні до співпраці в умовах особистого спілкування. Наші перші засновниці також рекомендували проводити щомісячні зустрічі з відділами, і мали на це підставу — вони знали, що такі регулярні особисті зустрічі підживлюють нашу роботу.

Виявлення лідерів: На кожному рівні СУА є провідниці, але іноді вони не помітні. Особисті зустрічі дають змогу побачити наших членкинь у дії у невимушеній атмосфері, де їхні здібності та внесок яскраво проявляються.

То ж відвідаймо відділи і проведемо час з нашими посестрами. Ви будете приємно вражені їхньою працею та планами і неодмінно отримаєте радість від того, що зробили це.

After the last UNWLA Convention in June 2021, I promised that I would visit every UNWLA Branch in person within the first year of my three-year term. After all, what better way to get to know your organization and its members? But circumstances simply did not allow these planned visits to begin until late January 2023. To find out what I have learned so far, be sure to read "VidViddil: In Person with Natalie Pawlenko" starting on page 4.

Why are in-person visits to UNWLA Branches important? Frankly, this is something we all can (and perhaps should) do, at every level of the organization. There are at least five good reasons to make regular in-person visits to Branches:

Improve communication: Video conferencing will never replace the in-person experience. Active information exchange, brainstorming, and problem-solving all happen most effectively and efficiently as a result of in-person meetings. Opportunities for cross-pollination and learning are accelerated when we sit in on other people's discussions.

Build trust: We trust each other more when we have spent some time in each other's company. Face-to-face interaction leads to a sense of community and camaraderie, which leads to a stronger working relationship in the long term. And because so much communication is nonverbal, being able to see each other leads to greater trust.

Increase understanding: Much can be learned about people, personalities, Branch culture, hopes, and plans when we meet in person. It's also an opportunity to share success stories that can be replicated elsewhere, and a good time for UNWLA leaders to reiterate the organization's mission, vision, and strategic direction.

Enhance engagement: Research shows that people are more engaged and more collaborative in face-to-face settings. One of the reasons our early founders recommended monthly Branch meetings is because they knew these regular in-person gatherings are partly what fuel our work.

Identify leadership: There are leaders at every level of our organization, and they are not always visible. In-person meetings allow us to see our members in action in a more relaxed setting, where their abilities and contributions shine.

So, let's get out there and spend some time together with our sisters. You will be glad you did.

VidViddil: In Person with Natalie Pawlenko

This year, UNWLA President Natalie Pawlenko has been busy visiting UNWLA branches. As part of her “VidViddil 2023” campaign, she had visited close to 30 of our 62 Branches by the end of May.

VidViddil

A combination of two Ukrainian words: **vidvidyny** (visits) + **viddil** (Branch).

A UNWLA original!

In this issue’s President’s column (page 3), Natalie outlined the five reasons why in-person visits to UNWLA Branches are important: they improve communication, build trust, increase understanding, enhance engagement, and identify leadership. In the following interview, the UNWLA President describes what she has observed during her field visits to various Branches.

Our Life: Visiting all 62 UNWLA Branches in one year is a big undertaking. Why did you decide to take on this task?

Natalie Pawlenko: My sense is that our organization is undergoing one of those major shifts that happen when there are profound changes in the environment. The UNWLA has seen these types of major changes in the past. But today, Russia’s war on Ukraine, technology, our changing demographics, and the inflow of women from Ukraine to the U.S. are factors converging at once. I felt that it was important to understand the impact of these changes at the Branch level and that the best way to do this would be in person.

OL: What have you learned from visiting the Branches thus far?

NP: What stands out for me most consistently across all the Branches I’ve visited is the deep dedication of our members. The war on Ukraine – especially its ferocity and brutality – is the kind of once-in-a-lifetime challenge that we have not seen since World War II. Our organization as a whole has risen to the challenge, and we could not have done so without all our members who have worked very hard and very passionately in support of Ukraine and the Ukrainian people.

OL: You mentioned demographic changes. Tell us more about that.

NP: Interestingly, we are growing and shrinking at the same time. Some Branches have experienced an unprecedented inflow of new members who need an orientation to the organization. Naturally, this should come from the executive level at each Branch. But what if the Branch leadership is relatively new, too? To address this growing challenge, we are planning a series of monthly workshops for new members. In the meantime, new Branch leaders (and, indeed, all new members) are encouraged to visit the member portal on the UNWLA website (www.unwla.org) to familiarize themselves with the wealth of information available there.

And while some Branches are growing, other older Branches (sadly) are making hard decisions about whether to continue trying to recruit new members or close the Branch. There are not many of these instances, which is good. There are also shining examples of Branches where the older members work effectively with the younger members. Branches experiencing difficulties in harmonizing members of different age groups should reach out to other Branches to learn how they have managed this dynamic.

OL: How has technology impacted the UNWLA?

NP: Rapid changes in communication technology have had an impact on every aspect of society. For the UNWLA, this has manifested in a change in our communication patterns. Historically, the National Board or Executive communicated updates to the Regional Councils or Branches-at-Large liaisons, who then transmitted the information to Branch presidents, who then shared it with Branch members.

The resources we have available today (email, video conferencing, social media, etc.) have profoundly changed this. The national level communicates via the UNWLA website, social media channels, and weekly newsletter directly with all members (and the public). Branches can communicate directly with all levels of the organization at any time. This change in information flows will require a rethinking of the expectations of various parts of the organization vis-à-vis communications.

OL: Do you plan to complete VidViddil this year?

NP: I hope so, but one never knows what new challenges might come our way in the next few months! Sharing the work done at the National level and hearing about the accomplishments at the Branch level have made for a powerful exchange of information. I could not be prouder of this organization, our devoted members, and the work that we have accomplished together this past year. I look forward to all the future discussions and in-person meetings with my UNWLA sisters.

Annual meeting of Branch 65, New Brunswick, NJ, April 26, 2023.
Річні збори 65-го Відділу, Нью Брансвік, Н.Дж., 26 квітня 2023 р.

Meeting with Branch 78, Washington, DC, April 23, 2023.
Зустріч з 78-м Відділом, Вашингтон, Колумбія, 23 квітня 2023 р.

Meeting with Branch 134, Whippany, NJ, April 20, 2023.
Зустріч з 134-м Відділом, Виппані, Н.Дж., 20 квітня 2023 р.

Meeting with Branch 75, Maplewood, NJ, and NJ Regional Council President Oksana Konyk (seated, second from left), March 30, 2023.
Зустріч з 75-м Відділом, Мейплвуд, Н.Дж., та головою Окружної Управи Нью Джерсі Оксаною Коник (сидить друга зліва), 30 березня 2023 р.

During VidViddil with Branch 88, Philadelphia, PA, Natalie Pawlenko pinning Branch president Donna Siletsky, March 25, 2023.
Під час «ВідВідділ» з 88-м Відділом, Філадельфія, Пенсильванія, Наталя Павленко вручила значок голові відділу Донні Сілецкі, 25 березня 2023 р.

Annual meeting of Branch 54, Wilmington, DE, March 25, 2023.
Річні збори 54-го Відділу, Вілмінгтон, Делавер, 25 березня 2023 р.

«ВідВідділ»: Особисто з Наталією Павленко

Цього року голова СУА Наталя Павленко зустрічалася з відділами СУА. У рамках своєї кампанії «ВідВідділ 2023» до кінця травня вона побувала у близько 30 з 62 наших відділів.

У «Слові» голови СУА в цьому журналі (с. 3) п. Наталя окреслила п'ять причин, чому особисті зустрічі з відділами СУА є важливими: вони покращують комунікацію, вибудовують і зміцнюють довіру, сприяють зростанню рівня розуміння, посилюють взаємодію та виявляють лідерів. В інтерв'ю «Нашому життю» (НЖ) голова СУА Наталя Павленко (НП) розповідає про те, що вона спостерігала в останні чотири місяці під час своїх візитів до різних відділів.

НЖ: Відвідати всі 62 відділи СУА за один рік – це велике завдання. Чому Ви вирішили взятися за це?

НП: Я відчуваю, що наша організація переживає одну з тих значних змін, які стаються під час ґрунтовних зрушень. СУА вже зазнавала серйозних змін у минулому. Але нині війна росії проти України, розвиток комунікаційних технологій, демографічні зміни та наплив жінок з України до США є чинниками, які збігаються одночасно. Вважаю, що важливо зрозуміти, як ці чинники позначаються на рівні відділів, а також усвідомити, що найкраще це з'ясувати особисто.

НЖ: Чого Ви навчилися, побувавши у відділах?

НП: В усіх відділах, де я побувала, для мене найпомітнішою була глибока відданість наших членкинь. Війна проти України, і особливо її лють і жорстокість – це виклик, що трапляється раз у житті, і якого ми не бачили з часів Другої світової війни. Наша організація в цілому впоралася з цим викликом, і ми не змогли б зробити це без усіх наших членкинь, які дуже наполегливо та надзвичайно пристрасно працювали на підтримку України та українського народу.

НЖ: Ви згадуєте про демографічні зміни. Розкажіть про це докладніше.

Н.П.: Цікаво, що ми зростаємо та зменшуємося одночасно. Деякі відділи відчу-

ли безпрецедентний приплив нових членок, яких треба зорієнтувати в організації. Звичайно, настанови мають йти від управи кожного відділу. Але що робити, коли керівництво відділу також відносно нове? Щоб усунути цю зростаючу проблему, ми плануємо серію щомісячних семінарів для нових членкинь. Але тим часом нових керівників відділів (а насправді усіх нових членкинь) заохочуємо відвідати сторінку членів на вебсайті СУА (www.unwla.org), щоб ознайомитися з великою кількістю доступної там інформації.

Однак у той час, коли деякі відділи зростають, інші – старші відділи, на жаль, стоять перед важким вибором: продовжувати намагатися залучати нових членкинь чи закрити відділ. Таких випадків небагато, і це добре. Є також яскраві приклади, де найстарші членкині відділів ефективно співпрацюють з молодшими. Відділам, які відчувають труднощі з гармонізацією та згуртуванням членкинь різних вікових груп, варто звернутися до інших відділів, щоб дізнатися, як вони впоралися з цією проблемою.

НЖ: Як комунікаційні технології вплинули на СУА?

НП: Швидкі зміни в комунікаційних технологіях вплинули на всі аспекти суспільних відносин. Для СУА такий вплив проявився у зміні наших моделей спілкування. Історично так склалося, що Головна Управа або Екзекутива СУА повідомляла оновлену інформацію Окружним Управам або окремим представникам відділів, які потім передавали інформацію головам відділів, а ті, своєю чергою, ділилися нею з членкинями відділів.

Доступні нині ресурси (електронна пошта, платформи для відеоконференцій, соціальні мережі та ін.) кардинально змінили способи комунікації. Головна Управа тепер комунікує безпосередньо з усіма членками (і громадськістю) через вебсайт СУА, соціальні мережі та щотижневий інформаційний бюлетень. Відділи можуть у будь-який час зв'язатися відразу з представниками організації на всіх рівнях. Така зміна в інформаційних потоках вимагає переосмислення планів на майбутнє щодо комунікацій у всіх структурних одиницях організації.

НЖ: Ви плануєте завершити кампанію «ВідВідділ» у цьому році?

НП: Я сподіваюся, що так, але ніхто не знає, які нові виклики можуть постати на нашому шляху в наступні кілька місяців! Поширення відомостей про роботу, виконану на національному рівні, та повідомлення від відділів про їхні досягнення сприяли потужному обміну інформацією. Я не можу не пишатися нашою організацією, нашими відданими членкинями та роботою, яку ми виконали разом минулого року. Я з нетерпінням чекаю всіх майбутніх обговорень і особистих зустрічей зі своїми посестрами із СУА.

Meeting with Branch 91, Bethlehem, PA, March 5, 2023.
Зустріч з 91-м Відділом, Віфлеєм, Пенсільванія, 5 березня 2023 р.

Meeting with Branch 10, Philadelphia, PA, January 31, 2023.
Зустріч з 10-м Відділом, Філадельфія, Пенсільванія, 31 січня 2023 р.

Meeting with Branch 98, Holmdel/Middletown, NJ, January 21, 2023.
Зустріч з 98-м Відділом, Холмдел/Мідлтаун, Н.Дж., 21 січня 2023 р.

Pinning ceremony for the entirety of Branch 143, Jersey City, NJ, February 15, 2023. An amazing experience!
Церемонія вручення значків усьому 143-му Відділу, Джерсі-Сіті, Н.Дж., 15 лютого 2023 р. Неймовірний досвід!

Meeting with Branch 139, Stamford, CT, February 3, 2023.
Зустріч з 139-м Відділом, Стемфорд, Коннектикут, 3 лютого 2023 р.

Meeting with Branch 95, Kerhonkson, NY, January 29, 2023.
Зустріч з 95-м Відділом, Керхонксон, Н.Й., 29 січня 2023 р.

Meeting with Branch 21, Brooklyn, NY, February 5, 2023.
Зустріч з 21-м Відділом, Бруклін, Н.Й., 5 лютого 2023 р.

Welcome, New Members!

As UNWLA President Natalie Pawlenko noted in “VidViddil” (see page 4), many of our Branches are growing, as is the slate of our Members-at-Large. In the past few months, we welcomed 223 new members across the country. Each of these Soyuzianky brings her own unique talents, skills, experiences, and expectations to the organization, further enriching our diverse and dynamic sisterhood. A warm welcome to each of our new members!

CENTRAL NEW YORK REGIONAL COUNCIL

Branch 99 – Watervliet, NY:

Ivanna Hereha, Xrystya Szyjka

DETROIT REGIONAL COUNCIL

Branch 50 – Ann Arbor, MI:

Marcia Bombyk, Nadine Maruszczak, Sofia Milnikiewicz, Emily Rusnak, Stephanie Szemetylo

Branch 53 – Warren, MI:

Stefania Szawronskyj

Branch 76 – Warren, MI:

Maryanna Toshchuk

Branch 96 – Detroit, MI:

Vera Zachar

Branch 115 – Detroit, MI:

Donna Voronovich

Branch 129 – Detroit, MI:

Olena Khomyn, Svitlana Korsun, Nadiya Kramarenko, Ruslana Kulias, Ruslana Protsyshyn, Mariya Yasinska

Branch 142 – Detroit, MI:

Olena Bila, Yuliya Burlakla, Tetiana Horechko, Diliara Kucherepa, Galina Padewski, Iryna Sidlovska, Nadia Sutar, Natalia Valikhnovska, Tetiana Yarynych, Valeria Zaigraiko

NEW ENGLAND REGIONAL COUNCIL

Branch 73 – Bridgeport, CT:

Mariya Baglay, Khrystyna Gunda, Yaroslava Klyuchkovska

Branch 139 – Stamford, CT:

Mariia Pavlovyh

NEW JERSEY REGIONAL COUNCIL

Branch 65 – New Brunswick, NJ:

Oksana Starushchak

Branch 75 – Maplewood, NJ:

Anna Bura, Christine Chraplyvy, Katya Podtabachna, Bozenna Polanskyj

Branch 98 – Holmdel/Middletown, NJ:

Helena Baverov, Barbara Lashley, Lilia Pavlovsky, Dolores Sheppard, Roksolana Sheverak, Patricia Zanellato

Branch 134 – Whippany, NJ:

Michelle Hewryk

Branch 135 – Perth Amboy, NJ:

Olha Barytska, Zoryana Monchak, Nataliia Rudak

Branch 137 – Clifton, NJ:

Mariia Soroka, Sofia Soroka

Branch 143 – Jersey City, NJ:

Natalia Bezpalko, Marta Bogrynivska, Halyna Cherednichenko, Maryana Nikolyn, Alexandra Ostroverkhova, Anna Petelina, Larissa Reick

NEW YORK REGIONAL COUNCIL

Branch 1 – New York, NY:

Olesia Brava

Branch 30 – Yonkers, NY:

Iryna Bida, Olga Fizer, Nadiya Hasiy, Oksana Jones, Natalia Nechai, Maria Striletska, Solomia Ushnevych

Branch 64 – New York, NY:

Ariadne Bach, Luba Labunka, Catherine Milnikiewicz, Valentyna Shemchuk

Branch 113 – New York, NY:

Iryna Andreadis, Maria Kohulka-Green, Daria Prochurska-Salusbury, Barbara Senzon

Branch 125 – New York, NY:

Iryna Kosiw

OHIO REGIONAL COUNCIL

Branch 8 – Cleveland, OH:

Olena Tarnawsky-Ferguson

Branch 12 – Cleveland, OH:

Christine Mychkowsky

Branch 138 – Cleveland, OH:

Orysia Krychun, Alexandra Kuzmyn

Branch 144 – Cincinnati, OH:

Maryna Kharchyk, Khrystyna Melekh, Madison Morozov, Alona Oliinyk, Nathalie Panczuk, Antonia Petrenko, Iryna Rutherford, Oksana Sergeenkova, Melana Tysowsky, Iryna Yablokova, Christine Zawadiwskyj-McDaniel, Oksana Zhuravska

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL

Branch 10 – Philadelphia, PA:

Olena Mykhaylyuk, Catherine Stecyk, Yuliya Stupen

Branch 54 – Wilmington, DE:

Patricia Inglesby

Branch 88 – Philadelphia, PA:

Olia Gensior, Laryssa Horodysky

Branch 90 – Philadelphia, PA:

Lesia Falendysh

Branch 91 – Bethlehem, PA:

Dana Bala, Roberta Leiby, Oksana Lukavenko, Marjorie Martin, Sandra Park, Vira Riebe, Janet Stoakes

Branch 128 – Philadelphia, PA:

Olexandra Burtnyk, Oksana Kikelia

BRANCHES-AT-LARGE

Branch 3 – Phoenix, AZ:

Katya Brunette, Milanka Cameron, Kateryna Kostiuchenko, Geraldine Kovar

Branch 14 – Atlanta, GA:

Cindy Hajduk, Susan Woodell

Branch 38 – Denver, CO:

Vera Babiak, Oksana Dovgan, Roxolana Kramarchuk, Chrystia Paulsen

Branch 56 – Northport, FL:

Natalia Bobak, Halyna Chumiak Klymak, Tetiana Kasian, Maria Kolybabiuk, Victoria Loukasevich, Nadia Luchanko, Svetlana Matvienko, Liliya Skubyak, Liubov Yaryna

Branch 78 – Washington, DC:

Irene Rudyj

Branch 107 – San Jose, CA:

Iryna Anpilogova, Mirka Betley, Olga Bolzowski, Luba Boyko, Lesia Houk, Mary Kennedy, Anna Khamushkina, Galyna Klymenko, Iryna Kulchytska, Iryna Kwasny, Olga Liashenko, Ievgenia Mandrychenko Zlotar, Melanie McCutchan, Iryna Musatenko, Anastasiya Paukova, Olena Petrova, Alla Saikevych, Oksana Tatsyak, Mariya Vladymyrova

Branch 111 – Los Angeles, CA:

Sofia Hnatchuk, Anna Maistrenko, Nina Piaseckij, Natalia Rylchik, Anna Skrypka, Svitlana Veljanovski

Branch 118 – Houston, TX:

Christine Sulyukmanov, Oksana Tarasiuk

Branch 120 – Rochester, NY:

Anastasiya Astafieva, Olha Karson, Natalia Kohut, Tetyana Kotsko, Olha Romanenko, Roksolana Synyshyn, Natalia Tsarevich, Maria Tymoshyk, Valentyna Voitovych, Mariia Yuzviak, Anna Zakharchishin, Lyudmyla Zanyk

Branch 124 – St. Petersburg, FL:

Viktoria Brovkina, Shirley Crowder, Snizhana Korobchenko, Nadia Novosad, Stefania David, Zinoviia Zakovorotna

Branch 136 – Naples, FL:

Iryna Alekseychick, Halyna Chomiak, Maria Drobenko, Uliana Hlushko, Elena Horton, Luba Howard, Bohdana Mykhailyk, Lydia Olah, Oksana Patskan, Anna Polovynko, Inna Popowicz, Galyna Seabrooke, Marika Slywka, Lidiya Zubyska

MEMBERS-AT-LARGE

Olena Bravo, Ellen Casey, Quinn Dombrowski, Oleksandra Dorosheva, Larysa Dyrszka, Inna Earley, Christine Hammond, Roxanna Hills, Marika Hohe, Justine Hura, Maria Hura, Alexandra Hursky, Anna Hursky De Vassal, Marta Juzeniw, Natalka Karaman, Irene Kerr, Ksenia Komarnyckyj, Marianne Kreitner, Roksolana Luciwi, Christine Marikonda, Lisa McDonald, Marianna Melnyk, Andrea Odezynska-Ihnat, Nila Onuferko, Tatiana Overina, Lara Palafox, Kimberly Pawlishak, Mariia Persiianova, Tanya Polsky, Danielle Popyk, Gabriella Reznowski, Liliya Sereda, Maria Skaskiw, Catherine-Katrusia Stecyk, Nataliya Sturgill, Julia Sydorowych, Oksana Terleckyj, Marianna Tretiak, Olena Urmej, Ina Walker

Наша обкладинка Our cover

Сержант Збройних сил України Василь Левченко проходить в США реабілітацію (організовану центром Revived Soldiers Ukraine) після важкого поранення та протезування. Його життя вдалося врятувати завдяки зовнішнім фіксаторам і вакуумним апаратам, які СУА придбав і відправив в Україну за кошти, пожертвовані союзниками та іншими небайдужими. Уродженець Хмельниччини, сержант Левченко є одним із багатьох захисників України, якими опікується Округа Філадельфія СУА та її голова Ольга Михайлюк. Його світла посмішка — це вдячність тим, хто підтримує його та всіх українців, то втілення віри в перемогу України. Докладніше про підтримку, яку СУА надає пораненим героям України, читайте на с. 20—21.

Як і сержант Левченко, чимало поранених і тих, які загинули, воїнів України є батьками. То ж віддаючи шану батькам у День батька, що його святкують у США, зберігаймо їх усіх у своїх серцях і продовжуймо робити все можливе, щоб допомогти цим сміливим, самовідданим чоловікам, які роблять все, щоб зберегти Україну та світ вільними.

Sergeant Vasyl Levchenko of the Armed Forces of Ukraine is undergoing rehabilitation in the U.S. (organized by Revived Soldiers Ukraine) after being gravely injured and fitted with a prosthetic. His life was saved thanks to the external fixators and wound VACs (vacuum-assisted closures) that the UNWLA purchased and shipped to Ukraine using funds donated by Soyuzianky and others. A native of Khmelnytskyi, Sergeant Levchenko is one of the many defenders of Ukraine now under the care of the UNWLA's Philadelphia Regional Council and its president Olga Mykhaylyuk, working with Revived Soldiers Ukraine. His bright smile despite his life-altering injuries is one of gratitude to those who support him and all Ukrainians, and one of faith in Ukraine's ultimate victory. Read more about the support provided by the UNWLA to Ukraine's wounded heroes on pages 20-21.

Like Sergeant Levchenko, many of Ukraine's wounded and fallen soldiers are fathers. As we in the U.S. celebrate Father's Day, let us keep all of them in our hearts, and continue doing whatever we can to help these brave, selfless men who are giving of themselves to keep Ukraine, and the world, free.

Photo courtesy Master Studio Photography:
<https://www.master-studio.com/>

Родом з 21 Відділу

Нова голова Округу Нью Йорк США

Марія Венгер, голова Округу Нью Йорк США

Голова Округу Нью Йорк Марія Венгер на Сесії ООН з прав жінок.

Я переконана, що коли маєш бажання прищепити любов до українського своїй малечі, немає кращого місця, ніж США. Я познайомилась з Союзом Українок Америки з теплим запрошенням від тодішньої го-

лови 21-го Відділу Олександри Щебець. Союзнянки відразу прийняли до себе. Ми разом організовували багато цікавих сімейних і українських заходів. Згодом було знайомство з Округою Нью Йорк і моєю попередницею Лідією Слиж.

Вир подій, що мене захопив у США, був цікавий — від вступної «Шевченківської весни» у Брукліні та Засвічення ялинки в домівці США до ролі Лесі Українки у заході, присвяченому 150-річчю від дня народження поетеси, що проходив через ZOOM у час активної фази COVID-19, та запрошення на Сесії ООН з прав жінок. Я спробувала себе і на позиції пресової та імпрезової референтки, і як Голова номінаційної комісії у відділі, а також організаційної та імпрезової референтки та соціальних зв'язків в Ок-

рузі Нью Йорк. На початку літа 2022 р. мене обрали головою Почесного 1-го Відділу США. Місія була надважлива та серйозна — оживити діяльність славного відділу, з чийої історії бере початок наш США. Вважаю, що разом з досвідченими та вже новоприєднаними союзнянками нам це вдалося зробити: 11 культурних і освітніх заходів тільки за 6 місяців роботи!

Та коли на місці не сидиться, є багато задумів і підтримка від союзнянок, то треба продовжувати працювати ще жвавіше. У лютому цього року мене обрали головою Округу Нью Йорк. Чи це вже прикінцево? Ні, це лише одна із зупинок до нових результатів і кращих показників, до збільшення кількості залучених українок до США в Нью Йорку, а разом з усіма союзнянками — покращення

Новообрана Управа Округу Нью Йорк США 2023—2025 рр. та гості: голова 113-го Відділу Оріся Стрижак, референтка з питань культури та освіти Надія Шевчук, референтка мистецтва та музею Ілона Сочинська-Шиприкевич, секретарка Віра Березовська, 2-га заступниця голови США Валентина Табака, голова Округу Нью Йорк Марія Венгер, Почесна голова Округу Нью Йорк Галина Романишин, референтка соціальних засобів комунікації Катерина Виноградова, заступниця голови округу Оксана Жуков, референтка суспільної опіки Любов Шатанська.

рівня адвокації та підтримка українських традицій, збільшення турботи про українців по цілому світу та України зокрема!

То ж, заочуємо рукави!

Округа Нью Йорк на з'їзді 26 лютого 2023 р. постановила продовжувати втілювати в життя гасло XXXI Конвенції США «Наше членство – наша сила!». З наближенням 100-літнього ювілею США та з огляду на нескінченні списки потреб українців на території України через повномасштабне збройне вторгнення росії — це неабияк актуально. Округа Нью Йорк робить наголос на актуальності адвокації України та українців, на поширенні відомостей про українську спадщину та культуру серед американських спільнот, а також на важливості продовжувати надавати гуманітарну допомогу українцям, що мають потреби. Найперше тим, хто перебуває в лікарнях, сиротинцях, будинках для літніх людей, прихистках для внутрішньо переміщених на території України, а також тимчасово прибулих на територію США.

Також упродовж 2023—2024 рр. Округа Нью Йорк заохочує відділи округи відзначити:

- Річниці відновлення Незалежності України;
- 90-ті роковини Голодомору-геноциду 1932–1933 рр. в Україні;
- 75-ту річницю створення СФУЖО (2023 р.);
- 10-ту річницю Майдану (2024 р.);
- 210-ту річницю від дня народження Тараса Шевченка (2024 р.)

Плідна праця відділів округи можлива при залученні новоприбулих українок, зміцненні членства у відділах округи, і над цим працює кожна активна союзниця. У той самий час ми пам'ятаємо про попередників — усіляко намагаємося тримати контакт і провідувати старших союзників, адже їхній досвід та напрацювання на ниві США неоціненні!

Усі відділи округи є стипендійними спонсорами українських школярів і студентів. Адже ми розуміємо, що знання — то найлегша ноша, але вкрай потрібна в сучасному світі.

Усі наші відділи та округа висвітлюють свою роботу в мережі facebook, і ми запрошуємо всіх стежити за анонсами, новинами та оголошеннями на наших сторінках.

То ж будемо знайомі! Заходьте в гості до нас і запрошуйте до себе, щоб разом реалізовувати місію США та наближати перемогу для нашої неньки України!

Mariia Venger was elected president of the UNWLA's New York Regional Council in February of this year. She has served as president of Branch 1 in New York City since early summer 2022.

Ми всі кудись переселились

Тетяна МакКой, шт. Теннессі

Ми всі кудись переселились...
Хто в погріб, хто – на небеса,
Де смерть з косою не гаса
Й «прильоти» душ – як Божа милість.
Ми всі кудись переселились...
Хто в Польщу, хто – у біль і страх,
Розпуку, гнів, вселенський жах,
Бо жить у пеклі вже й стомилась.
Ми всі не злазимо з валіз
В «товарняку» тривоги і сліз,
Під голос спраглий з-під коліс:
«А бить русню ми все ж навчилися!..»
Навчилися. В помсту заселились.
Московській «долі» не скорились.
В ікони молячи: «Прости!..»,
Солдатам кажучи: «Щастя!..»,
Ми кулаком перехрестились.
Зміїний, Буча та Херсон –
Неначе шестя в лячний сон,
Де на Голгофі – не Ісус,
А чийсь з хлібиною дідусь...
Дівочтво неціловане...
Розіп'яте... Зацьковане...
Й співуча наша мовонька
На тернах сходить кров'ю.
Ми всі кудись переселились,
Та України не лишились.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Happy Father's Day!

On this Father's Day, let us pray for all fathers, especially those fighting for their homeland.

Scholarship Update

Thank you to all who have so generously responded to our appeal for sponsors and donors for students in Ukraine.

We still have a need for sponsors for students at the elementary and high school level. For more information about sponsoring a student, please contact us at nazustrich@verizon.net or 732-441-9530.

The academic year in Brazil has started. We are in the process of sending notices to sponsors. Please continue your generous support of Ukrainian students in Brazil.

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko, UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiv, members Luba Bilowchtchuk, Zoriana Haftkowycz, Natalia Honcharenko, Halyna Lojko, Victoria Mischenko, and Advisor Anna Krawczuk

Thank You, Branch 12!

A big thank-you to Branch 12, Cleveland, OH, whose efforts have encouraged new sponsorships and donations for students in Ukraine. So far this year, \$4,240 has been raised through Branch 12, covering 15 new students. Thank you for caring and supporting orphaned and needy students in Ukraine.

ПОДЯКА ВІД СТИПЕНДІЯТА З УКРАЇНИ

Шановна пані Голово та уся спільнота Союзу Українок Америки!

Я вже тривалий час є вашим стипендіятом. Ви допомогли мені розвиватися, коли я закінчував школу, Ви підтримали мій вступ до університету. Завдяки Вам я не тільки успішний у навчанні, а також навчився вірити, що люди здатні робити Добро, воно множитья і твориться.

Ви продовжували підтримувати українських дітей і молодь, коли всіх агресивно атакував вірус

ковіду, Ви продовжували демонструвати Любов до нас, коли росія здійснила повномасштабне вторгнення в Україну, зробивши все, щоб ми отримували стипендії. Щоб ми продовжували жити, навчатися і цінувати кожний прожитий день.

Великодні свята дарують нам також Радість віри у завтра, у майбутнє. Тому ми знаходимо в собі сили розвиватися, не падати духом, бо знаємо, що попереду Перемога і воскресіння нашої України!

Щиро вітаю вас усіх з Великодніми святами!
Будьте здорові!
Будьте сильні!
Будьте радісні!
Хай Бог благословляє Вас!

Україна є! Україна перемаже! Віримо у Збройні сили України!

З повагою — Ваш стипендіят Дмитро.

У Пам'ять / In Memory Of

У 80-ту річницю трагічної смерті **Юліана і Зенона Сухович** у Бродах через 86-й Відділ СУА складаю \$220 на підтримку навчання двох учнів в Україні.

Люба Гуралечко-Лащ

У пам'ять бл. п. **Соні Яворів Heiber**, сестри Наді Яворів, складаємо \$100 на Стипендійну Акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Висловлюємо родині наші щирі співчуття.

Михайло і Люба Костриба

У світлу пам'ять бл. п. **Соні Яворів Heiber** складаємо \$100 на Стипендійну Акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Д-р Юрій і Надя Кігічак

У пам'ять бл. п. **Соні Яворів Heiber**, сестри Наді Яворів, складаємо \$110 на Стипендійну Акцію СУА через 75-й Відділ СУА на стипендію для учня в Україні. Висловлюємо родині наші щирі співчуття.

Олег і Оленка Колодій

У пам'ять бл. п. **Соні Яворів Heiber** складаємо \$50 на Стипендійну Акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Родині висловлюємо сердечні співчуття.

Володимир і Галина Лойко

Пожертви від 16 березня до 28 квітня 2023 р. Donations from March 16 to April 28, 2023

- \$2,000** Mary Horeczko (107)
\$1,560 Ihor Danko (12)
\$770 UNWLA Branch 83
\$440 UNWLA Branch 38
\$330 Dr. Arcadia Kocybala (30), Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54), Lubomyra Lukomskyj (107), Dr. & Mrs. Myron Prawak (97), Mary Tomorug (86)
\$250 Dr. Yaroslav & Maria Kolybabiuk (56), Olena Papiz (50)
\$220 Stefan Gudz (12), Luba Huraleczko Lasch (86), George & Victoria Mischenko (98), Chrystyna Pasternak Panycia (56), John Pluta (13), Ilona Sochynsky (113), Zoriana Stawnychy, Viktoria & Marianna Wakulowska (90), UNWLA Branch 98
\$110 Oleh & Olena Kolodiy (75), Walter & Pat Krutyholowa (12), Bohdan & Oksana Kuzyszyn (65), Irene Malysewycz (12), Christine Szkwarko (75), UNWLA Branch 12
\$100 Roman Gudz (12), Dr. George & Nadya Kihiczak (98), Michael & Luba Kostryba (98), Ihor & Daria Miskewycz (12)
\$50 Volodymyr & Halyna Lojko (98), Oksana Stelmach (22)
\$21 Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовицук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

СУА / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of **Natalia Holowinsky:**

\$100 Olia Lupan

In loving memory of **Lydia Jarosewich:**

\$500 Anthony Coe; Yuri Zelinsky

\$350 Tania Kurtz

\$255.58 Lydia Belendiuk; Andrew Fylypovych

\$250 Христина Притула Кузмович замість квітів на свіжу могилу; Rosalie Norair; Clyde Taylor

\$150 Halyna Travesa (through Branch 136)

\$102.53 Cynthia and Mark Bomster; Daria Fedoriw; Leslie Good; Lada Onyshkevych; Jane Page; Marta Pereyma; Wheeler family

\$100 Irop і Марта Воевітка; Romana & Andrew Hadzewycz in lieu of flowers; Oleh and Olena Kolodiy; Larysa Kurylas; Roman Sloniewsky; Christine Zynjuk

\$50 Orest Deychakiwsky; Yaropolk Kulchuckyj

\$20.91 Irene Stadnyk

\$100 Cybulsky family in loving memory of **Taissa Holinata Bohdanska**

\$250 Janyk and Wood families in loving memory of **Virginia "Jean" R. Serocki**

In loving memory of **Daria Samotulka:**

\$500 Chrystia and Andriy Fedynsky; Olga Hrycak in blessed memory of her dear **mother**; Pyta і Андрій Ріпецькі

ORPHANS FUND • ФОНД СИРІТ

\$398.48 AT&T GTOC family in loving memory of **Anna Twardowsky**

\$102.53 Doris Serheev in loving memory of **Anna Twardowsky**

\$100 Марта Данилюк з родиною у пам'ять св.п. **Дарії Самотулки**. Дітям, внукам і родині складаю сердечні співчуття.

\$77.02 Markian Kolinsky in loving memory of **Anna Twardowsky**

\$26.01 Maria Bruna Teta in loving memory of **Anna Twardowsky**

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

\$700 Branch 50, Ann Arbor, MI, celebrates their member, **Olena Papiz**, who turned **100** in April 2023

Pysanky of Hope Digital Collectibles: Raising Funds for Widows of Fallen Heroes

Oksana Lodziuk Krywulych, UNWLA Officer-at-Large and Fundraising Chair

A few months into Russia's full-scale war on Ukraine, the UNWLA was approached by Anthony Fatato, an artist of Ukrainian descent who wanted to do his part to help Ukraine. Remembering his early childhood and time spent with his Ukrainian grandmother, going to church, eating Ukrainian foods at Easter, he searched out pysanka artist, ethnographer, and Soyuzianka Sofika Zielyk and pitched his novel idea to produce an NFT (non-fungible token) – simply put, a collectible in digital format.

Anthony's idea was to produce NFTs based on three original pysanky that Sofika would create for the project. His hope was that the sale of the NFTs would raise funds for the UNWLA's humanitarian relief efforts in Ukraine.

The pysanka designs are based on Sofika's extensive research. Sofika created the pysanky, Anthony

turned them into NFTs (digital images), and they were then minted on the Zeromint platform.

The first pysanka NFT is a design from the Polissia region (Chernihiv oblast) of northern Ukraine. It features the pagan earth goddess, who was believed to protect the family. This pysanka is a prayer for protection and sells for \$100. The second pysanka is based on traditional patterns from the Sokal region (Lviv oblast) in western Ukraine. The birds herald spring, a time of hope. This prayer for peace pysanka sells for \$50. The third, Sunflowers, is an original design created in the artistic style of Ukrainian naïve artist Maria Prymachenko. It is a prayer for rebirth and sells for just \$25.

The affordable prices make these NFTs accessible to a wide audience, and their secure NFT format ensures that they remain unique and valuable. In

Photo: Oksana Sorochan Photography

The committee responsible for the Pysanky of Hope NFT collectibles project (l-r): Henry Ines, co-founder of Zeromint; UNWLA president Natalie Pawlenko; artist Sofika Zielyk; Oksana Lodziuk Krywulych, UNWLA Officer-at-Large and Fundraising Chair, who managed the project and moderated the press event; and artist Anthony Fatato.

Photo: Oksana Sorochan Photography

UNWLA president Natalie Pawlenko stressed the importance of supporting the widows of Ukraine's brave, selfless fallen soldiers with the purchase of a pysanka of hope NFT collectible.

fact, each NFT is minted exclusively for the buyer and comes with a unique code, similar to a serial number – much like certain works of art (lithographs, for example) are printed in limited editions and numbered. What can you do with an NFT, you ask? Since you own that numbered NFT, you can use it in any number of ways. Much like any collectible, be it a work of art or a baseball card, an NFT can be admired, traded, and sold. You can print and frame it, put it on a T-shirt, or use it on your Twitter profile. You could even print it and send it to Shutterfly to have a cell phone case made. The possibilities are as endless as your imagination!

To launch the sale of these beautiful digital collectibles, the UNWLA held a press event in March in partnership with the Ukrainian Institute of America. Both Sofika, the pysanka artist, and Anthony, the digital artist, presented their visions for the project at the event.

UNWLA President Natalie Pawlenko spoke movingly about the ongoing brutal war in Ukraine and the need for funds to support all those in desperate need in our homeland.

During the press event, a moment of silence was observed for the fallen heroes of Ukraine, after which the Ukrainian Village Voices performed a beautiful song dedicated to the heroes of Ukraine as well as a song of hope for Ukraine's future.

The event was attended by members of the press and by television media. Among the attendees was Pritan Ambrose, the CEO of Hollywood Insider, who was moved to tears by the various speak-

ers. Mr. Ambrose has traveled to the war zone in Ukraine as part of his project to provide greater support to the children of Ukraine.

Your purchase of one or more of these beautiful NFT collectibles will help us fund the UNWLA's latest initiative, Women of Fallen Heroes, which will support the widows of fallen Ukrainian soldiers as well as other UNWLA humanitarian relief projects. If each of our members/supporters purchases just one NFT for \$25, the UNWLA will easily raise \$30,000–\$40,000. A donation of \$25, \$50, or even \$100 is quite modest, but the potential impact is huge.

We have all, no doubt, made donations in support of Ukraine. However, the war in Ukraine has not ceased; in fact, it is ramping up significantly. We cannot allow ourselves to grow war-weary.

Your donation works just like any other donation that supports UNWLA initiatives; in this case, however, your generosity will be rewarded with a beautiful pysanka image that may increase in value. Create your own portfolio today. Our hope is to add more beautiful pysanky to this collection, created by Sofika and by Ukrainian refugees around the world.

Why not buy one or more of these beautiful collectibles today? Let us provide hope for Ukrainians suffering the consequences of Russia's brutal invasion. Let us invest in peace together. Purchase a pysanka NFT today. The collectibles can be purchased online at zeromint.com/collections/ or on the UNWLA website, unwla.org.

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003 • www.theukrainianmuseum.org

Exhibition Openings, Celebrations, and Gallery Talks

Museum members gather on April 27 for the opening of the two exhibitions.

A young art lover enjoys Janet Sobel's vivid colors and bold Ukrainian motifs.

Taking in the Janet Sobel exhibition.

Members of the Ukrainian Museum were invited to the April 27 opening of the Museum's newest exhibitions, *Janet Sobel: Wartime* and *Lesia Khomenko: Image and Presence*, where one of the highlights of the evening was the energetic, uplifting musical performance of DJ Daria Kolomeiec, a Ukrainian cultural activist and one of *Time* magazine's Next Generation Leaders. Daria's exciting mix of traditional Ukrainian songs and rare vinyls from the 1970s with contemporary electronic music engaged the crowd, as did the participation of the musical group Ukrainian Village Voices, who sang traditional songs in the old polyphonic style heard in Ukrainian villages while Daria worked the turntable, infusing those songs with a contemporary energy.

Three days later, the Museum invited visitors to attend special exhibition talks and gallery walk-throughs with the curator of the *Janet Sobel: Wartime* exhibition, Museum director Peter Doroshenko, and collector Gary Snyder, and with the artist Lesia Khomenko and the curator of her exhibition, Lilia Kudelia. The event was a wonderful opportunity to learn about the process of acquiring these works and the legacies of the artists, and to gain a deeper understanding of the exhibitions' significance.

Both *Janet Sobel: Wartime* and *Lesia Khomenko: Image and Presence* are on view through September 2.

Photos: G. Chandler Cearley

Peter Doroshenko, Director of the Ukrainian Museum, introducing the new exhibitions and the people behind them.

Artist Lesia Khomenko (with curator Lilia Kudelia to her right) takes visitors on a tour of her exhibition.

Collector Gary Snyder, whose works are on view in the exhibition Janet Sobel: Wartime, led visitors on a gallery talk on Sunday afternoon, April 30.

New York Soyuzianky visiting the Museum on April 30 enjoyed gallery talks and tours of the new exhibitions, which will be on view throughout the summer.

The traditional sounds of the Ukrainian Village Voices were a perfect complement to DJ Daria's eclectic blend of music.

Taking a moment to appreciate Lesia Khomenko's painting After "Chornomortsi" (Landing on the Black Sea).

DJ Daria Kolomic's energy and enthusiasm were infectious. She had everyone moving and even dancing!

Деякі міти совітів про Другу світову війну, що нині набувають нового змісту

Лариса Тополя, україномовний редактор

Пропагандистська машина совітів упродовж усього існування маніпулює фактами, історичною пам'яттю та свідомістю людей. Тому інформаційний простір, до якого вона має хоч якийсь стосунок, рясніє відвертою брехнею та мітмами, що перекручують, а то й паплюжать українську і світову історію. Чимало з них — вже про сучасну війну росії проти України, і вони виразно перегукуються з мітмами про Другу світову. Наша обізнаність може вберегти від інформаційного бруду, яким московити паплюжать реальність та спотворюють уявлення про те, що відбувалося насправді. Зосередимося на найбільших і найцінніших мітах, що були сконструйовані СРСР під час і після Другої світової війни. Вони не тільки пропагуються московією досі, але й обростають новими деталями. Крім того, створюються нові — на виправдання жадливих вчинків рашистів на українській землі. Аналогії із сьогоднішнім проглядаються без натяків... І у час, коли Україна ціною життя цивільного населення і наших захисників виборює свою незалежність від ненажерливого сусіда, особливо важливо позбавитися від недостовірного і навчитися відрізнати кремлівську пропаганду та міти від правди.

Уже кілька років поспіль замість запровадженого совітами Дня перемоги Україна разом з усім світом відзначає День пам'яті та примирення. І у такий спосіб долучається до європейської традиції вшанування пам'яті жертв Другої світової війни саме у день капітуляції нацистської Німеччини — 8 травня 1945 р. І це природно, позаяк совітське, а згодом російське 9 травня вже давно перетворилося на пропагандистський захід, де головну роль відіграє не подвиг військових або жертви мирного населення, а «вєлікая» держава та її «залізний» вождь, де одночасно вшановуються і жертви, і злочинці.

Виразним прикладом маніпуляції є змивання відмінностей та отожднення Другої світової війни з Великою Вітчизняною. Насправді Друга світова війна — це наймасштабніша війна в історії людства, що почалася 1 вересня 1939 р., відбувалася на території 40 країн, мала кілька «театрів воєнних дій» — східноєвропейський, західноєвропейський, середземноморський, африканський, тихоокеанський. Вона закінчилася 2 вересня 1945 р. підписанням акту капітуляції Японської

імперії. Велика Вітчизняна війна (вперше така назва прозвучала у виступі Сталіна у липні 1941) — це ідеологічна радянська назва збройного конфлікту між СРСР і Німеччиною 1941—1945 рр., що є складовою Другої світової війни. Для України Друга світова війна не обмежувалася періодом радянсько-німецького протистояння. Вона почалася 1 вересня 1939 р. нападом Німеччини на Польщу, до складу якої входили західні терени України. Тоді Люфтваффе бомбардували Львів та інші західноукраїнські міста, що перебували у складі Польщі. Так, між 12 та 22 вересня Львів пережив подвійну облогу із заходу нацистськими військами, а зі сходу — радянськими. Також до останнього дня Другої світової у складі збройних сил не тільки СРСР, але й Польщі, Канади, США та інших країн боролися українські військові. Тому вживати термін «велика вітчизняна» для українців є не лише ідеологічно, але й історично та географічно неправильно.

Є мітом і твердження про відсутність союзництва між СРСР і Німеччиною. На той час обидві держави були однаково незадоволені світовим устроєм, що склався після Першої світової війни. То ж потреба у зближенні Третього Рейху і СРСР була природною. Її задовольнили 19 серпня 1939 р., коли Німеччини та СРСР підписали економічний договір, а Молотов запропонував проєкт пакту про ненапад між країнами, що гарантував Гітлерові невтручання СРСР у захоплення Польщі, Франції та Британії. Німеччина пристала на пропозицію і вже 23 серпня 1939 р. було підписано двосторонній пакт про ненапад, що відомий як пакт Молотова — Ріббентропа, але по суті є договором між Сталіним і Гітлером щодо розподілу сфер впливу в Європі. За таємним додатковим протоколом СРСР мав отримати Західну Білорусь, Естонію, Латвію, Фінляндію, східну частину Польщі, Бессарабію з Буковиною та частину Фінляндії. То ж підписання пакту стало «передмовою» до війни (Польща була пов'язана союзницькими договорами з Британією та Францією) і зробило керівництво СРСР співучасником злочинів Гітлера. Тривалий час совіти маніпулювали фактами та заперечували існування таємного протоколу про переділ Європи. І лише у 1992 р., коли в архівах ЦК КПРС було знайдено та оприлюднено радянський оригінал пакту, цей міт був розвінчаний.

Чимало мітів стосуються звинувачування німців у тих злочинах, які вчинили самі совіти. Зокрема, 18 серпня 1941 р. саме працівники НКВС підірвали частину греблі Дніпровської гідроелектростанції. Совіти ра-

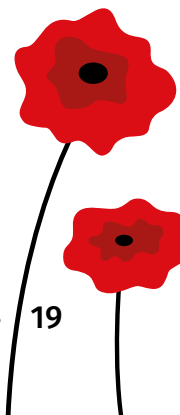

діли з того, що через вибух і 20-метрову хвилю, спричинену ним, німці втратили близько 1500 людей. Натомість замовчували, що втрати мирного українського населення та червоноармійських частин, які в той час переправлялися через Дніпро, за різними даними становлять від 80 до 100 тис. осіб! Бо ніхто не вважав за потрібне повідомити цивільне населення та військово керівництво про запланований підрив. Також совітська історія замовчує, що саме німці відремонтували зруйновану частину греблі та завезли нове обладнання, і з літа 1942 р. Дніпрогес відновив свою роботу.

Руйнування міст і мирних об'єктів було частиною тактики «випаленої землі», яку Сталін оголосив 3 липня 1941 р. У своїй промові він закликав знищувати все цінне, що неможливо вивезти з територій, які опинилися під загрозою ворожої окупації. Саме тому спецслужби замінували майже всю центральну частину міста, коли відступали з Києва. На тепер є підтвердження того, що замінування житлових будинків на Хрещатику, будинків Держбанку, Оперного театру, будівлі НКВД на Володимирській, колишнього Педагогічного музею (де свого часу засідала Українська Центральна Рада) — справа рук совітів. Також є свідчення про спроби замінувати Софійський собор. Вибухи спричинили величезну пожежу. І, щоб її усунути, німці протягували шланги до Дніпра та качали воду (пожежну техніку з Києва совіти вивезли). Проте підпальники шланги перерізали, тому пожежа тривала майже два тижні. За цей час на Хрещатику та біля нього зруйновано 324 будівлі, а тисячі киян залишилися без житла.

Російська пропаганда також нівелює значення союзницької допомоги, стверджуючи, що до червня 1944 р. СРСР «сам на сам» воював з Німеччиною і переміг її без допомоги західних країн. Але правда полягає в тому, що Велика Британія та інші союзники воювали з Гітлером з 1939 р. на теренах Європи, Азії, Африки у той час, коли СРСР був «другом» Німеччини. Не можна обминати і ленд-ліз — програму передачі союзниками військової техніки, боєприпасів, одягу та їжі. Якщо ж совіти вимушено і згадували про нього, то вкрай применшували обсяг.

Продовження на с. 34

Про медичне устаткування, подяку і не тільки

Орися Сорока, секретарка Екзекутиви СУА

Деколи подяка приходиться у несподіваний спосіб. Оля Михайлюк, голова Окружної Управи Філядельфії, разом зі своїми посестрами із СУА долучається до організованих центром Revived Soldiers Ukraine (президент Ірина Ващук Дісіпіо) ініціатив з підтримки та опіки українських воїнів, які, відстоюючи незалежність України, отримали поранення і наразі проходять реабілітацію в центрі. Намагаючись розширити межі такої підтримки, Revived Soldiers організовує зустрічі вояків з українсько-американською громадою. Наші союзники разом з волонтерами від інших організацій і церков долучаються до транспортування вояків до лікарень та на зустрічі з потенційними жертводавцями. Також допомагають їхнім побратимам на передовій. Так, нещодавно надіслали 100 турнікетів, 2 дрони і павербанки. Тепер купили підзарядні станції. А союзниця Оксана Клінгесмит домовилася за якісні безкоштовні окуляри та знижку на слухові апарати для старшого сержанта з Украї-

ни Василя Левченка, що зараз перебуває в центрі. Частину коштів (\$500) для цього дала одна з союзниць, а різницю покрити Revived soldiers.

Коли Ольга Михайлюк вкотре відвозила В. Левченка на реабілітаційні заняття після протезування, у розмові з ним з'ясувала, що апарати зовнішньої фіксації (ортопедичні фіксатори) і системи негативного тиску для загоювання ран (вакуумні апарати або ВАКи) були критично важливими для виживання і швидкого повернення до функціонального стану не тільки його, але й інших захисників України. Однак є велика потреба не тільки в таких апаратах, а також у розхідних матеріалах до них.

Усі волонтерські організації роблять добру справу в наближенні перемоги України, але придбання медичного устаткування вимагає медичних знань, розуміння американського медичного ринку, довіри до організації. СУА за майже 100 років своєї праці заслужила цю довіру в американських партнерів. Знайти виробників і домовитися з ними, відшукати спосіб перевезення придбаного через океан, підібрати надійні склади в Україні, забезпечити доставку устаткування до військових госпіталів (щоб медичні прилади обов'язково потрапили до тих, для кого вони призначені) і при цьому витратити якнайменше грошей — це дуже трудомістка справа.

Ми знаємо, як медичне устаткування оцінювали лікарі — для них є за щастя можливість використовувати під час лікування високоякісні американські медичні речі. Адже ортопедичні

В. Левченко (у центрі) з побратимами, які приїхали на протезування в США. (Квітень 2023.)

фіксатори дуже зручні у використанні та надійні при транспортуванні хворих; вакуумні апарати мають батареї, на яких прилад працює 72 год без додаткового живлення (а в обставинах бомбардування енергетичної інфраструктури України це неймовірно важливо). Крім того, вакуумні апарати фірми Genadyne — єдині, що не вимагають частого обслуговування й тривалий час не виходять з ладу (гарантія роботи — 6000 год або 2 роки). Насправді від початку війни не було потреби їх ремонтувати (інформація від лікарів з українських госпіталів).

Наразі маємо можливість почути думку пацієнта. Не звичайного пацієнта з «мирного життя», але людину, яка пройшла через страшні бої, бачила смерть друзів, сама прощалася з життям, але вижила. Ольга Михайлюк може годинами розповідати про його соратників і про нього самого: «Він — дуже позитивна людина. Я возила його 3 місяці на фізикотерапію. Він часто жартує. Каже, що на фронті тільки жарти рятують хлопців. Він дуже розумний філософ і стратег. Зараз союзняки Округи Філядельфії тісно співпрацюють з бойовим медиком Тетяною, яка була на фронті разом з Василем. Після поранення вона знову повернулася в Бахмут. І на собі винесла багато поранених бійців з поля бою... Її мужність — це натхнення для мене і життєво важлива підтримка для таких, як Василь».

Сам Василь про себе говорить мало, однак охоче ділиться враженнями про медичне обладнання: «Я, Левченко Василь Сергійович, старший сержант ЗСУ, на війні з 2014 року. Спочатку був добровольцем, а потім підписав контракт. На початку повномасштабного вторгнення отримав тяжке поранення з відкритим переломом стегна і враженням лівої руки, після якого її ампутували. Переніс багато операцій в різних госпіталах України. Два рази мені ставили ортопедичні фіксатори — фіксували кістки ноги. Взагалі зараз багато бійців з пошкодженими кінцівками, то ж фіксаторів потрібно багато. У кожному госпіталі мені ставили ВАК на ногу. Вони дуже потрібні, особливо після операції! У лікарні імені Мечникова у м. Дніпро лікар сказав мені, що завдяки цим ВАКом вони врятували багато кінцівок бійцям».

Як відомо, показником ефективності медичної допомоги під час активних бойових дій є співвідношення між тими, кого вилікували, і тими, хто не вижив. Завдяки чудесам майстерності та зусиллям українських медиків, а також допомозі діяспори з медичним устаткуванням такий показник в українській армії є нижчим, ніж в американській (але в рази вищим, ніж в російській). Українські військові госпіталі звернулись до США з проханням допомогти з розхідним матеріалом (губки — срібні та звичайні; каністри; з'єднувачі та ін.) для вакуумних апаратів. Бо, на жаль, кількість поранених не зменшується, а очікуваний наступ Збройних Сил України може призвести до потреби у ще більшій кількості медицини.

Ми вдячні всім, хто неодноразово фінансово підтримував захисників нашої України. Ваші пожертви зберігають життя

українським воякам і допомагають їм повернутися у стрій. То ж ми сподіваємося на подальшу Вашу жертвенність, що є надзвичайно потрібною зараз!

Фіксатор і вакуумний апарат у дії.

(Фото від Master Studio Photography: 267.312.2224)

Всі зусилля – на допомогу Україні

Надія Шевчук, референтка з питань культури 21-го Відділу, Бруклін, Нью Йорк

Життя швидкоплинне й непередбачуване, і кожна свідомо людина намагається жити так, щоб зробити щось добре і важливе, а особливо тепер — у важкий час, коли в Україні війна, страждання, руїни й страх, а тисячі людей залишилися без даху над головою.

То ж союзники 21-го Відділу ім. Л.Костенко під керівництвом та за ініціативи голови відділу Я. Герльовської спрямовують свою невтомну

діяльність на допомогу ЗСУ та українцям, які тимчасово переселені з окупованих територій. Надзвичайно активні, працьовиті, креативні, харизматичні та невідомні союзники відділу організують толоки з ліплення вареників, приготування голубців і борщу та продають ці смачні українські страви на дійствах, що організують у церковній залі церкви св. Духа у Брукліні. Цьому завдячують о. Івану

Тихоновичу, а також Окрузі Нью Йорк США. До таких акцій благодійності приєднуються парафіяни, члени релігійних об'єднань «Апостольство молитви», «Матері в молитві», а також Почесний 1-й Відділ США (його голова М. Венгер також є членкинею 21-го Відділу США).

Дякуючи нашим активісткам, а це Я. Герльовська, Н. Шевчук, Н. Хоменко, Р. Семчук, В. Лозовська, О. Шебець, К. Яцьків, Л. Марковецька, Р. Поліщук,

Зліва направо: О. Жуков (голова 125-го Відділу), Н. Шевчук (21-й Відділ), Л. Корсун (журналістка), Я. Герльовська (голова 21-го Відділу), І. Марковецький (президент Українського національного дому в Брукліні), Г. Романішин (Почесна голова Округу Нью Йорк), О. Шебець (21-й Відділ), Л. Слиз (Почесна голова Округу Нью Йорк), Н. Хоменко (21-й Відділ), Л. Марковецька (21-й Відділ).

Квінтет «Волошки», зліва направо: Н. Хоменко, Л. Крилова, Н. Шевчук, С. Одомірок, Н. Бойчук.

С. Одомірок, Н. Соняк, С. Мартинюк, С. Денисюк, від початку 2023 р. відділ надав матеріальну гуманітарну допомогу воїнам з передової у Бахмуті на загальну суму 13 тис. доларів. Крім того, ми надіслали 10 посилок іншим воїнам і тимчасово переселеним українцям. Для нашого відділу та парафіян це немала сума грошей. Тож, щоб їх заробити, ми ліпили вареники не один, і навіть не кілька днів. Це була багаторазова акція благодійності й жертвовності. Звісно, наші воїни потребують більше, і зібрані кошти — це лише крихта. Але «зі звіту по нитці»...

Наш відділ і вся українська громада регулярно організовує та проводить в церкві св. Духа за підтримки та сприяння о. Івана Тихоновича урочисті різдвяні дійства, як Шевченківські дні, День Матері, День вишиванки та День Незалежності.

Цьогоріч на святкуванні 209-ї річниці з дня народження Т. Шевченка були присутні поважні гості: Почесні голови Округу Нью Йорк Л. Слиз та Г. Романишин, голова 125-го

Відділу О. Жуков, заслужений працівник культури України журналістка Л. Корсун. Як і попередні роки, ми підтримали традицію Шевченківських читань, започатковану у 2011 р. союзнянкою-шевченколюбом О. Дейнеко: читали й перечитували Шевченківські заповіді. Також створений у відділі квінтет «Волошки» у складі Л. Крилова, Н. Шевчук, Н. Хоменко, С. Одомірок і Н. Бойчук вже традиційно виконав твори Шевченка, покладені на музику.

Слова Шевченка «Борітеся — поборете! Вам Бог помагає!»

», що стали гаслом свята, нині особливо актуальні та спонукують українців єднатися і спрямовувати всі зусилля на боротьбу з ворогами України — рашистами. І, як завжди у важкі часи, Тарас Шевченко залишається нашим наставником, духовним лідером, носієм національної ідеї боротьби за збереження нації. Бо «Шевченко — наш... Він для усіх століть. Він — як Ісус Христос для України. Візьміть його вогню, хоч крихітку візьміть. І з цим вогнем виходьте із руїни» (Василь Кобець).

Невтомні трудівниці за ліпленням вареників.

Почесна союзниця Почесного 1-го Відділу

Відзначення багаторічної праці союзниці Дарки Рекучої

Катерина Виноградова, скарбник Почесного 1-го Відділу СУА, Нью Йорк

Нещодавно на зборах Почесного 1-го Відділу нашій союзниці Дарці Рекучій вручили грамоту за багаторічний внесок у розвиток відділу та 20-річчя служіння референткою суспільної опіки. Також п. Дарка здобула звання Почесної союзниці нашого відділу й отримала багато вітань та обіймів. Для неї це була приємна несподіванка. А ми раді з того, що змогли зробити іменини нашої невтомної посестри святковими: сердечно співали їй «Многая літа!» й щиро раділи можливості працювати з нею далі.

Невтомність п. Дарки, а також відданість СУА та людям, що її оточують — вражає. Для мене, як і для інших союзниць, п. Дарка — Людина з великої літери, що зігріває всіх своєю безмежною добротою та освітлює найтемніші моменти нашого буття. Доброзичливість, працьовитість, вміння заохотити до праці та особливе почуття гумору допомогли їй вибудувати гарні стосунки з усіма в нашій українській діаспорі та організувати чимало добрих справ. Її люблять і поважають не тільки союзники нашої округи, але й українці Нью Йорку. Якщо ж ви не знайомі з нею особисто, то невеличке інтерв'ю, яке ми записали з п. Даркою за горнятком кави, допоможе вам відчувти глибину душі цієї непересічної представниці нашої великої родини СУА. Хтось упізнає в ньому себе і свій шлях до СУА, хтось подивує життєрадісності нашої союзниці, а для когось її розповідь стане стимулом до подальшої праці і підтримає надію.

Щоб Ви хотіли, аби незнайомі Вам люди дізналися про Вас?

Я називаюся Дарка Рекуча, мешкаю у Нью Йорку. Про вік сказати не можу, бо я сама не можу повірити, що я така вже стала. Роки — це тільки цифри, і ними складно міряти свої відчуття. Така вже я є: як і в той день, коли я тільки приїхала до Америки, я продовжую всюди ходити і з усіма спілкуватися, все хочу знати та спробувати, всім хочу допомогти — мені все цікаво.

Голова Почесного 1-го Відділу
М. Венгер і Д. Рекуча.

Де народилися та з якої Ви родини?

Народилася у с. Коржова (Чортківський р-н Тернопільської обл.) Батько був учасником Другої світової війни і загинув під містом Рава-Руська, що в Львівській області, залишивши маму вдовою з трьома дітьми. Мама була з дуже бідної, але релігійної родини, а бабця була старшою сестрицею у церкві.

Де навчалися? Чим займалися в Україні?

Коли мала вільну хвилину, то завжди читала, особливо мої улюблені вірші Глібова, Малишка, Франка та Шевченка. Тому не дивно, що після 11 класу поступила в культпросвітне училище у м. Трємбовлі (Тернопільській р-н). Як закінчила, повернулася у своє село, почала працювати у бібліотеці та клубі. Я любила свою роботу, тому що вона була пов'язана з літературою, творчістю та всім тим, що я дуже люблю. Відвідувала багато культуро-освітніх семінарів, на яких вчилася, як усе організувати, знайомилася з драматургією, набувала навичок володіння художнім словом — все це я використовувала у своїй роботі. Ми багато співали, ставили вистави, організовували гуртки — художнього читання, хоровий, драматичний.

Як сталося, що приїхали до Америки та як приєдналися до Союзу Українок Америки?

Я приїхала до Америки на похорони своєї тітки. З роботи мене не хотіли відпускати і мій двоюрідний брат надіслав мені запрошення тільки на 30 днів. Однак по приїзду запропонував мені влаштуватися на роботу до його приятеля-українця, щоб заробити трошки грошей. Я погодилася і почала працювати у ресторані «Одеса». З перших днів мене дуже вразив Нью Йорк. Коли пішла по магазинах і побачила, що там є, з подиву сказала: «О, my God!». У той час в Україні ще не було такого різноманіття товарів і доступності їх для кожного. До тепер вважаю,

що Нью Йорк — це найкраще місце в Америці. Моє нове життя тут дало мені змогу допомагати своїй родині, зробити внесок у розвиток свого села: налагодити водопостачання, електрику та допомогти побудувати церкву. Також у Нью Йорку я познайомилася зі своїм чоловіком та стала ще щасливішою поряд з коханим. На жаль, його вже немає на цьому світі.

Перший рік було складно, як і всім, хто лише приїхав. Знання мови було головним для мене. І я почала вчити її за словником, виписуючи слова у зошит. Потрошку ставало легше жити і я знайшла роботу на Wall Street, де працювала 7 років у кафетерії.

Звісно, я шукала українську церкву — головне місце, де збиралися всі українці. І знайшла. Проспівала у церковному хорі та «Думці» понад 20 років. Одного разу від знайомих по співу почула про СУА. Усі знали та поважали Союз Українок Америки за масштабність та різні напрямки роботи для допомоги Україні. Я зрозуміла, що саме разом з ними я зможу більше допомогти Батьківщині та залюбки приєдналася до 1-го Відділу, який тоді налічував 120 членкинь. Головою відділу була Марія Могун. Кожного місяця ми щось організували та були дуже активні. Часто були художні читання, лекції на медичні теми, разом вишивали та пекли.

Понад 20 років у відділі я була відповідальна за суспільну опіку та часом надсилала щомісяця більше ніж 16 пачок з медициною у лікарні України.

Щоб Ви побажали тим, хто тільки приїхав до Америки або збирається переселитися сюди?

Будьте впевнені, що тут вам буде добре. Якщо є велике бажання їхати — це треба робити. Не відкладайте. Тут Вас чекає щасливе життя.

Ще кілька запитань загальнолюдських. Що Вам підіймає настрої?

Співи, музика, добрі люди та мистецтво. За цим я би пішла пішки навіть до Вашингтону.

Яка улюблена страва, яку б їли кожен день?

На першому місці — картопляні плячки, на другому — піца з овочами або сиром.

Яка Ваша улюблена українська пісня?

Оце так питання, Катрусьо! Їх дуже багато, улюблених: «Реве та стогне Дніпр...», «Несе Галя воду», «Ганю моя, Ганю» та багато інших.

Почесний 1-й Відділ СУА та гості, зліва направо, стоять: К. Виноградова, С. Денисюк, М. Чобан, Л. Магун, Д. Рекуча, О. Воляник, Л. Слиж, А. Шигаєва, О. Олійник; сидять: В. Табака, Л. Магун-Гурин, І. Куровицька, М. Венгер, Н. Дума.

К. Виноградова і Д. Рекуча.

Що таке щастя?

Щастя — це любов. Любов родини, друзів, суспільства.

Що для Вас Батьківщина?

Це там, де я народилася та почалося моє життя.

Місце, де Ви почуваетесь, як удома?

Домівка Союзу Українок Америки.

Сподіваюся, що Вам було цікаво познайомитися з нашою п. Даркою. А якщо Ви хочете поспілкуватися з нею більше — приходьте на засідання нашого відділу або щонеділі на дванадцяту годину у церкву св. Юри, що в Мангеттені. Адже п. Дарка продовжує співати в хорі та завжди рада новим знайомствам!

UNWLA Celebrates 50+ Years in Texas

Martha Noukas, Treasurer, Branch 118, Houston, TX

Martha Noukas, Kozak Siromaha, and Branch 118 president Juliana Villacorta.

Branch 118 invited the Houston Ukrainian community to a celebration on Sunday, March 26, honoring the women who established the first UNWLA Branch in Texas over 50 years ago.

Held in the parish hall of Pokrova Ukrainian Catholic Church in Houston, the event began with remarks by Juliana Villacorta, the newly elected Branch president. Tetyana Lytvynchuk read the Prayer of Soyuz Ukrainok in Ukrainian, just as it was read in 1971. Its words remarkably correlated to many of the same sentiments we are praying for today with regard to peace in Ukraine. Martha Noukas, who has been a Soyuzianka for over 45 years and who, at age 13, was present at the creation of the first UNWLA Branch in Texas (where her mother was elected president), shared her recollections and read the minutes of the installation of the first Branch in Texas.

REMEMBERING: A SHORT HISTORY OF THE FIRST UNWLA BRANCH IN TEXAS

In January 1971, a group of twelve women from the small Ukrainian community in Houston held a meeting to organize the first UNWLA Branch in Texas. Justyna Uschak (Martha Noukas's mother) provided information about the UNWLA, its by-laws and constitution. The organization's history and purposes were discussed, and a vote took place shortly thereafter. Justyna Uschak was elected president of the Branch, Anita Wheeler vice-president, Helen Evans secretary, and Irene Pawlowski treasurer. Also part of the newly organized Branch were Marcia Crabb, Katherine Sawdowsky, Nina Yuchnewicz, Anna Slavych, Anne Slavych, Anna Zablockyj, Sophie Kryckyj, Aganita Jakushew, and Sophie Moszkewicz.

The Branch was officially christened Branch 14 in February 1971 by UNWLA vice-president Lydia Burachynska, and Branch 14 subsequently chose the name "Unknown Heroines" in honor of the Ukrainian women who made untold sacrifices in the struggle against their communist captors.

Branch 14 organized a pre-Lenten supper, a program entitled Holiday for Heroes, a Sviat Vechir, and a commemoration of Lesia Ukrainka, and took part in the Slavic Alliance of Houston Slavic Heritage Festivals during Justyna Uschak's three-year term. She was succeeded by Helen Evans (1974–1975) and Maria Jarosh (1976–1977). The Branch was short-lived, dissolving due to lack of membership, but a new Branch was formed in 1978 – Branch 118 – which is functioning and active in Houston today!

A Panakhyda (memorial service) had been held at the church earlier in the day, in memory of all the Soyuzianky who had passed away. Of the three living members of Branch 14, only two were present at the 50+ celebration: Justyna Uschak and Irene Pawlowski. These two ladies were honored for their love of Ukrainian culture and tradition, and for establishing the first UNWLA Branch in Texas. They were each invited to say a few words, and each received a UNWLA pin and

bouquet of sunflowers. Irene Pawlowski brought a poster of photos of the Houston Ukrainian community in the 1970s and a book written by the late Victor Balaban. Irene Pawlowski and Justyna Uschak both give much credit and thanks to Victor Balaban for his encouragement and support in the establishment of the UNWLA branch in Houston.

Justyna Uschak (left) and Irene Pawlowski, the two surviving members of Branch 14.

Christine Villacorta (left) and daughter Juliana Villacorta at the membership recruitment table. Hannah Uschak (standing) renewed her membership!

HONORING: OUR HEROINES

Juliana Villacorta shared important facts about the work of the UNWLA over the years and recalled the words of UNWLA president Natalie Pawlenko about how Branch members should “get to know one another” in order to become a more cohesive working group. To get to know the pioneering woman who established the first UNWLA Branch in Houston, Juliana Villacorta and Branch 118 shared a newly made documentary, *Ukraine’s Daughter: Justyna Uschak*. The documentary recounts a 10-year period in Justyna Uschak’s life: from the time she was taken by the Nazis from her home in Ukraine during World War II, barely 16 years of age, to working in deplorable conditions in a German slave labor camp, to her arrival as a refugee in the U.S. Justyna Uschak was interviewed for the film at the age of 95, and she was able to recall in vivid detail the events of her extraordinary past. The 15-minute documentary was well received, and the filmmaker, Brenda Jacoby, was invited to talk about the making of the film. Ms. Jacoby was subsequently pinned an Honorary UNWLA Member of Branch 118, for her work in researching and preserving Ukrainian history.

CELEBRATING: MANY BLESSINGS

The celebration included a surprise appearance and serenade by vocalist Kozak Siromaha, who entertained the audience with two lovely ballads while playing his accordion.

The 50+ event concluded with remarks and blessings by Father Mykola Dovzhuk. Everyone was invited to enjoy the buffet luncheon prepared by the members of Branch 118.

A UNWLA membership recruitment table set up at the celebration and manned by Christine Villacorta garnered 10 new members. What a celebration it was!

Branch 118 Pysanka Workshop

Anastasiia Ivankiv concentrates on her work.

Branch 118 in Houston held a pysanka workshop on Saturday, March 10, at the Pokrova Ukrainian Catholic Church’s Learning Center. Branch treasurer Martha Noukas taught the class, Branch secretary Olha Hirka provided refresh-

ments and assisted novice students, and Branch president Juliana Villacorta, together with Shanya Gensior, sold pysanka supplies from the Branch’s inventory.

Students work quietly on their eggs.

Workshop organizers and participants with their “egg-citing” creations (l-r): Martha Noukas, Charlise Lauer, Tanya Lauer, Adriana Lauer, Nadia Buchai, Natalia Novosad, Anastasiia Ivankiv, Maria Vorobets, Olha Hirka, Uliana Ivankiv, Shanya Gensior.

Невичерпне джерело праці і творчости:

125-й Відділ на теренах культури та благодійности

Оксана Жуков, голова 125-го Відділу,
з лютого 2023 р. — заступниця голови Округу Нью Йорк,
Олександр Толпигін, журналіст-краєзнавець, інженер.

Членкині 125-го Відділу США, як і всі українці нині, у свою добродійну працю вкладають багато любові та зосереджують її на допомозі нашій багатостраждальній Україні. Чимало гуманітарної допомоги було передано відділом у лікарні для хворих і поранених, а також на передову на підтримку наших захисників у часі жахливого і масштабного вторгнення росії на нашу землю. При цьому союзники не припиняють приділяти увагу та зусилля сфері культури та просвіти. І мають з цього

подвійний зиск: утримують і поширюють українські традиції, а виручені кошти використовують на допомогу тим українцям, які зараз особливо вразливі та перебувають у зоні небезпеки.

Яскравим прикладом цього є організована і проведена в Домівці США у Нью Йорку чудова виставка творчих робіт сім'ї Слуцьких «Любіть Україну». Це була захоплива імпреза на культурному українському фронті Нью Йорку. Представниці чотирьох поколінь однієї творчої родини — Параска

Дмитришин, Любов Дмитришин, Еріка Слуцька та Юліанна Слуцька — представили глядачам і читачам свої роботи.

На виставці представлено книжку коломийок «Ой, то я си заспіваю» нині покійної Параски Дмитришин, що містить понад 300 коломийок з Українських Бескидів. Жива бойківська говірка П. Дмитришин залишиться для прийдешніх поколінь не тільки горян, а й усіх українців, живим джерелом старовинної народної мови. Збірка коломийок талановито проілюстрована її онукою, відомою в Нью Йорку і околицях мисткинею Ерікою Слуцькою. Усміхнені обличчя української молоді, зображені нею, викликають позитивні емоції у глядачів і читачів. А залихвацько підв'язана хустина на чудовій голівці усміхненної, жартівливої українки так і промовляє з обкладинки до наших сучасників мовою літописного Баяна, який грає і співає на своїх гусях: «Візьми і запам'ятай цю народну мудрість».

Другою учасницею заходу стала дочка Параски Дмитришин — українська письменниця, журналістка, членкиня Національної спілки письменників України, членкиня 56-го Відділу ім. Мілени Рудницької (Норт Порт, Флорида) Люба Дмитришин зі своєю книжкою

Любов Дмитришин презентує збірку коломийок Параски Дмитришин «Ой, то я си заспіваю».

дитячих поезій «Весняний дощ». Видання гарне не тільки змістовно, а й ілюстративно, то ж буде у пригоді кожному малюку-українцю. Книжку художньо оформила донька п. Люби — Еріка Слуцька. На святі також своїми враженнями від прочитаної книжки Любові Дмитришин «Українська мати» поділилася союзянка 125-го Відділу Олена Немилівська.

Окрім ілюстративного матеріалу для книжок, на виставці були представлені кілька десятків робіт Еріки Слуцької. Це — талановиті, фахові художні роботи, місце яким у залах Українського музею в Нью Йорку і за якими видно поступ майстерності мисткині. І ми радіємо з того, що Еріка Слуцька вже понад 20 років належить до 125-го Відділу США.

Четвертою, наймолодшою учасницею цієї виставки стала Юліанна Слуцька — донька п. Еріки. Вона обрала своїм фахом художню й документальну фотографію. З творчими поїздками об'їздила пів Америки, побувала в Європі та Україні. Цікавий фотопроєкт, який Юліанна привезла з Шотландії — країни, що прийняла тисячі українських біженців і допомагає тим, хто постраждав від жахливої путінської агресії. Авторка збрала фото і розповіді людей, які пережили трагедію. Чудові матеріали Юліанні надруковано у газеті «The Washington Post». На виставці «Любіть Україну» були представлені її фото, зроблені у час війни в різних регіонах України. Серед інших особливо цікавим є фото бійця, який тримає на руках свого маленького сина. Воно зроблене на вокзалі в Ужгороді, де біжанці — дід і онук — очікують на свою подальшу долю. Також запам'яталася світлина з мужнім поглядом дружини тренера футбольної команди Маріуполя, яка вимушено переїхала до Львова.

Еріка Слуцька розповідає про свої картини.

Фотохудожниця Юліанна Слуцька.

Союзнянки 125-го Відділу та гості (зліва направо): Богдана Жукотанська, Наталя Репецька, Оксана Жуков, Іра Косів, Еріка Слуцька, Почесна голова округу Нью Йорк Лідія Слиж, Олена Немилівська, Марійка Андрійович, Оксана Новосад.

Коляда від 125-го Відділу.

Писанкарі за роботою.

Ми також втішені тим, що цьогоріч союзнянки відділу успішно відновили (після перерви, спричиненої епідемією) чудову традицію «Коляди». На цей раз віночок зі старих і сучасних колядок, як частина чудового костюмованого дійства, звучав в різних куточках українського села в Мангетені десь біля трьох годин. Нас охоче приймали в українських установах, а перехожі радісно підтримували та вітали. Доброчинні вкладки від «Коляди» було передано на потреби учасникам тероборони Тернополя.

Однією з цікавих подій, організованих 125-м Відділом, став доброчинний вечір писанкарства. Наша мисткиня-писанкарка Оксана Новосад щиро ділилася своїми знаннями та вміннями з дорослими і дітьми. Того вечора учасники (а це членкині 1-го, 83-го та 125-го відділів з друзями й дітьми, а також новоприбулі українці) творили писанки «Ластівчині хвостики», що є традиційними для Центральної України, зокрема Кропивницька. А Оксана Жуков розповіла про значення писанки в культурі українського народу й показала, як підготувати куряче яйце для писання (зробити видутку). То ж кожен учасник пішов додому з власноруч виготовленими писанками.

Як і завжди, союзнянки 125-го Відділу після кожного організованого заходу вибудовують нові плани культурної та благодійної діяльності на майбутнє. А у часі, коли наша Україна відстоює свою незалежність і право вибору, це особливо важливо. То ж ми повинні бути активними, помітними й ефективними у своїй праці — заради процвітання нашого СУА на Україні. До чого заохочуємо всіх вас.

Фото Степана Слуцького, Марійки Андрійович та Марії Венгер

Yara Arts Group віртуально

Катерина Дюміна

Чи знаєте ви, де можна побачити експериментальні українські вистави, насолодитись грою бандуриста та послухати поезії відомих українських письменників? Все це можна зробити безплатно на сайті www.yaraartsgroup.net. Це сайт Yara Arts Group і він наповнений віртуальними заходами, які ви можете переглянути в будь-який час.

Якщо завітаєте на сторінку «Shows» на сайті Яри, то побачите унікальні вистави в яскравих фото та відеокліпах. Союзянок, певно, буде цікавити вистава «Лісова пісня» Лесі Українки, яку Яра поставила в чотирьох різних варіаціях. Під час пандемії Yara Arts Group створила серію віртуальних подій про минулі вистави «Лісової пісні» з акторами та дизайнерами, які творили їх. Яка версія цієї п'єси стане вашою найулюбленішою — сучасна в парку, віртуальна вистава на ZOOM, що знята вперше у Львові чи на сцені всім відомої La MaMa?

А хочете побачити залаштунки нової вистави під назвою «Radio 477!» та немов стати присутнім на репетиції з усіма акторами? Чернеткову виставу, цікаву інформацію про шоу та уривки з прем'єри цієї вистави можна знайти на сторінці «Shows» на «Radio 477!». Там само (або на сторінці «Home») можна знайти інформацію про найновішу виставу Яри разом з Пінг Чонг «Undesirable Elements».

Мистецька група Яра існує з 1990 р., а сайт — з 1995, але тепер створено новий і зручний для кожного користувача формат вебсайту. З відомостями, що є на сайті, зможе розібратися кожен, адже всі заходи розподілені за категоріями. Тому можна легко знайти те, про що ви хочете дізнатися більше, а на першій сторінці «Home» — прочитати про найновіші події та найближчі плани Yara Arts Group, що загалом поставила 40 вистав. На сайті — фото, відео та справжня її історія від самого початку й до нині.

Вистава «Radio 477!».
Фото Theo Cote 55-m.

Окрім вже названих «Shows» та «Home», на нашому сайті можна ознайомитися з відомостями про інші сфери її діяльності на сторінках «Шоу», «Виставки», «Поезія», «Книги», «Музика» та багато інших.

Запрошуємо безплатно подивитись найновіші віртуальні заходи на сторінці «Virtual Events», що пов'язані з Карпатськими кептарами, Лесею Українкою та безліччю інших цікавих тем. Багато уваги та заходів також присвячені Лесю Курбасу, яким Вірляна Ткач, засновниця Yara Arts Group, захоплена та хоче розповісти світу якнайбільше. Якщо ви бажаєте дізнатись про Курбаса та виставки, які Вірляна робила в Києві, можете на сторінці «Books» знайти посилання на книгу-каталог «Курбас: Нові світи». Ця двомовна книга має майже 300 сторінок і кольорові фото з виставки. А ті, хто цікавиться поезією, на сторінці «Поезія» знайдуть переклади віршів Тараса Шевченка, Сергія Жадана, Оксани Забужко та ін.

Сайт www.yaraartsgroup.net дуже простий у користуванні. Тому не позбавляйте себе можливості насолодитись безплатними та неймовірно захопливими заходами від Yara Arts Group! Ми чекаємо на ваш зворотний зв'язок та ідеї про те, що б ви хотіли побачити у майбутньому!

Virlana Tkacz, the founder and artistic director of the Yara Arts Group, is a longtime Member-at-Large of the UNWLA. A resident company at the La MaMa Experimental Theatre, Yara collaborates with international partners to create original theatre pieces by bringing together drama, poetry, song, historical materials, and chants, with many offerings featured on the group's website, YaraArtsGroup.net. The theatre is located just a few blocks from the Ukrainian Museum in Manhattan's East Village.

Assya Humesky

Branch 50, Ann Arbor, MI

Assya Humesky, Professor Emerita of Slavic Languages and Literatures at the University of Michigan and beloved member of UNWLA Branch 50, Ann Arbor, MI, passed away on Friday, March 31, 2023, after a brief illness.

When word got out that Assya had passed away, our Branch 50 email began to fill up with friends' immediate responses: she was a legend, an icon, powerful, brilliant, brave. She was indeed all these things and more, but we, members of her Branch, mainly remember a deep friendship and affection for Assya, who played many roles in our Branch. As a founding member of Branch 50 and an educator, she helped organize a Saturday Ukrainian Language School for Branch members' children (1964–1971). She also served several terms as president of the Branch (1966–1972) and over the years kept us informed and entertained during monthly meetings. Assya always found a page in a book, or a poem, or an article in the newspaper with which to regale us, often marked by her remarkable sense of humor. She also had an excellent singing voice and loved to sing from a huge store of songs in many languages. On a more serious side, Assya would enlighten us with a presentation about important developments around the world in the fields of Ukrainian literature, linguistics, and politics.

What a life story Assya Humesky had! She was born in 1925 in Kharkiv, into a family that strongly maintained their Ukrainian identity; because that was politically incorrect in the Soviet world, they endured many hardships. In 1933, when Assya was just nine, her father, Serhiy Pylypenko, a Ukrainian writer and organizer of “Pluh” (Plow), which helped peasant youth sharpen their literary talents, was arrested for his nationalistic position. His family never saw him again. Like many Ukrainian intellectuals, Serhiy Pylypenko fell victim to Stalin’s regime, was arrested for his unacceptable Ukrainian prose, and sentenced to death. His wife, Tatania Kardinalovska, and their two daughters, Assya and Mirtala, were exiled to Russia. That is where Assya began her adventure in learning foreign languages. She already spoke Russian and Ukrainian, and in school she was taught to read and write, but not to speak German.

After five years in Russia, mother and daughters found their way back to Ukraine, only to suffer the onset of the German invasion. In 1943, Assya, now 17, was deported into forced labor in Germany. Their little family would have been broken up, but Tatiana and Mirtala managed to jump on the train carrying Assya and hundreds of Ukrainian girls. As she spoke a little German, Assya was assigned lighter work. Later, she was sent to Austria and had an opportunity to learn yet another language. This time it was French, which she learned on an assembly line populated with French university students who, like Assya, had been forced into slave labor to support the Nazi war effort. Despite all the confusion, Tatiana was able to keep the family together by following wherever the Germans moved Assya. It turned out that Assya was not yet done with new countries or new languages. At the very end of the war, all three of them escaped from the labor camp and walked 300 kilometers across the Tyrolean Alps to a Displaced Persons camp in Italy. On the way there, Assya acquired as a gift a scavenged Russian/English dictionary that she perused for lack of any other books to read. The English she learned would come in handy, as she would soon spend time in the UK after the war and finally settle in the U.S.

It was in the UK, at a dance organized by a Ukrainian immigrant organization, that Assya met her future husband, Evhen (Eugene) Humesky. Within days, Assya had moved to the U.S. with her family, so she and Evhen carried on a five-year courtship by mail before he would join her

in the U.S. and they would be married. In the interim, she attended Radcliffe, then Harvard, where she earned a PhD in 1955. Even before she finished her degree at Harvard, the University of Michigan Department of Slavic Languages and Literatures hired her to teach Russian language and literature courses; she was soon promoted and spent her entire academic career (1953–1998) there. In 1969, Ukrainian language and literature were finally introduced in the department. Assya worked for many decades developing her own methodology for teaching Slavic languages and eventually wrote a textbook, *Modern Ukrainian* (1980), long considered one of the best in the diaspora. During the same period, she encouraged budding poets in Ukraine and mentored many graduate students from all over the world. One of those poets included her own sister, Mirtala, who is also an accomplished sculptor.

Assya had many professional accomplishments, among them the presidency of the Shevchenko Scientific Society and the American Association of Ukrainian Studies. She was prominently featured at numerous conferences, giving keynote addresses and promoting Ukrainian Studies, most notably at the annual and only Ukraine-focused meetings held in the U.S. at the University of Illinois, Urbana–Champaign, where she was the star attraction for nearly 30 years. The sheer list of articles on her CV indicates not only how much she knew but also how wide her interests were. She published numerous articles on Ukrainian literature and also co-authored two Russian-language textbooks, *Modern Russian I and II* (1964, 1965). In her retirement, Assya continued to counsel students, journalists, and historians and corresponded often with colleagues around the world about her own work and their research. She also tirelessly cataloged, edited, translated, and published her writings so that they could be used by generations after she was gone.

At a reception following Assya's funeral, her sons and grandchildren spoke almost in astonishment of how "she was always happy." It was obvious to all of us how much she was loved. Branch 50 will miss Assya's humor and her many contributions to our knowledge about Ukraine and to its cultivation in the U.S. She had a brilliant mind and a brilliant smile, and she used them both often.

Oksana Malanchuk, President, Branch 50, Ann Arbor, MI
Natalie Grossman, Press Officer, Branch 50, Ann Arbor, MI

Наталія Шевченко Масник

29-й Відділ СУА, Чикаго

21 червня 2021 р. відійшла у вічність одна із засновниць 29-го Відділу СУА Наталія Шевченко Масник

сестер. З родиною переселилася до Німеччини, де ходила до школи в таборі для іммігрантів. За якийсь час сім'я переїхала до США та поселилась в Чикаго. Тут Наталя вийшла заміж за Степана Масника. Була активна в громадському житті і разом з іншими жінками заснувала 29-й Відділ СУА. Багато уваги приділяла діяльності відділу у різних сферах. Але найбільше опікувалася роботою виховної референтури, оскільки сама мала четверо дітей. «Садочок Казок», започаткований 29-м Відділом, став великою підпорою для українських дітей в Чикаго та мав успіх. Заняття для малят були цікавими та корисними: ознайомлення з основами наук, вивчення мови, співи, виступи на Шевченківських святах, участь у програмах до Дня Матері та ін. Восени відбувалися маскаради з піснями, танцями

Наталія Шевченко Масник народилася 31 липня 1935 р. у Польщі та була однією з п'ятьох

та виступами малят і старших дітей школи українознавства. На заходах дівчора забавлялася під оркестрову музику та смакувала приготовлені мамами перекуси. А щовесни «Садочок Казок» з цікавими для малечі забавами справляв вишивану забаву.

Наталка любила пісні — мала гарний голос та співала в хорі при церкві святих Володимира та Ольги. А у 29-му Відділі було створено співочий квартет «Пісня», до якого входили Наталя Масник, Галя Грушецька, Віра Джулинська та Люба Мицик. Їм акомпаньовувала на фортепіані Оксана Оришкевич. Учасники квартету мали гарні стріи для виступів, серед яких один був особливо оригінальним — довгі сукні в трипільських кольорах і взорах.

Наталка також була привітною господинею. Мені і всім тим, хто мав нагоду побувати в її оселі на гостинах і забавах, запам'ятається її весела удача, товарицькість, гостинність і куховарські вміння. Вона вміла не тільки смачно готувати їжу, але й красиво, привабливо та з настроєм її подавати.

На 86-му році життя Наталія Шевченко пішла у засвіти й залишила у смутку нас, союзняк відділу, своїх дітей Юрія, Ігоря, Петруся та Александру-Алю з їхніми родинами та сестру Аню з чоловіком Томом Мейсоном. Тужать за люблячою бабусею Наталею внуки Аряна, Анізія та Азарко. Перед тим, як покинути цей світ, Наталка попрощалася з трьома своїми сестрами — Галиною Коленською, Ольгою Масник та Ларисою (Лесею) Палій, які відійшли у вічність багато років перед нею. Громада Української Автокефальної Православної Церкви Святого Андрія Первозваного також пам'ятатиме св. п. Наталію як активну парафіянку та учасницю хору.

Вічний спокій і вічна пам'ять нашій приємній і добрій посестрі!

Ірена Пискір Біляк,
*пресова референтка 29-го
Відділу СУА, Чикаго*

Початок на с. 18

Однак допомога через ленд-ліз становила понад 11 млрд доларів, а загальна підтримка СРСР країнами заходу сягала 19 млрд доларів! Масштаби допомоги ілюструють і такі дані: майже 70 % усього транспорту — це американські автомобілі (США надали близько 20 тис. автомобілів для радянських «Катюш», а СРСР випустив усього 600 вантажівок); США та Велика Британія надали понад 18 % авіабензину для авіації совітів; за ленд-лізом СРСР отримав 622,1 тис. тонн залізничних рейок (понад 56 % від власного виробництва); наданих харчів вистачило б, аби годувати армію з 10 млн осіб протягом 1 688 днів, тобто упродовж усієї війни.

Також совіти розповсюджують міт, що СРСР найбільше постраждав у війні. І «міряються» кількістю загиблих. Спроба змагатися втратами виглядає дивною ще й тому, що у свої 27 млн загиблих вони включають і українців, і білорусів, і казахів, і грузин, і татар.

Ще одним з відомих мітів СРСР є так званий подвиг 28 панфіловців. Немовби 16 листопада 1941 р. 28 воїнів різних національностей (росіяни, українці, казахи та ін.) вступили у бій проти 50 німецьких танків, що рвалися до Москви. Всі вони загинули, але ціною власного життя знищили 18 ворожих танків і сотні гітлерівців. Насправді ж такий бій — це вигадка совітської пропаганди. Бо за даними Держархіву РФ того дня біля роз'їзду Дубосеково у складі 2-го батальйону з німецькими танками билася 4-та рота. І загинули в бою не 28 бійців, але в рази більше. Історію ж про 28 героїв-панфіловців вигадали кореспонденти газети «Красная звезда». А міт зруйнували слідчі прокуратури, які відновили події того дня. Допитаний слідчими колишній командир полку Капров заявив, що бій 28 панфіловців з німецькими танками — це суцільна вигадка і він не знає, на підставі яких матеріалів писали про нього в газетах.

З огляду на російську агресію проти України, що особливо загострилася з лютого 2022 р., на злочинні та нелюдські дії рашистів, а також особливе посилення інформаційної війни, нам слід очікувати на нові міти та спроби маніпулювати нашими пам'яттю, свідомістю та уявленнями, аби вплинути не тільки на наше сьогодні, але й майбутнє. А тому маємо бути особливо пильними та стійкими до неправдивої і брудної кремлівської пропаганди.

Ihor Magun, MD, FACP

Sleep is an integral part of our life and well-being. It is also quite interesting and complex, and serves many vital roles in our energy level, mood, appetite, and even libido. For optimal health, it is medically proven that adults need at least seven hours of sleep. Children need even more. Cutting down the time we allocate for sleep can have potential consequences affecting our health.

Sleep literally provides a break from our daily activities. But despite all the advances in science, the reason we sleep is actually not fully understood. What we do know is that sleep occurs in stages.

Stage one is the lightest stage, where our muscles begin to relax, accompanied by a slowing-down of our breathing and heart rate. Simultaneously, our brain waves shift to a sleeping stage. Thousands of neurons in our brain switch from a waking to a sleeping state. Melatonin is released to help induce this process.

Stage two — the body continues to relax.

Stage three is referred to as deep sleep, when blood pressure as well as heart rate reach their

What Happens to Our Body When We Sleep

lowest point, allowing these organs to literally “have a rest.” The sympathetic nervous system relaxes. This is our “fight or flight” response mechanism. It is important, since lack of sleep increases our sympathetic nervous system, which leads to high blood pressure and an increased risk of heart disease. Our level of cortisol, commonly referred to as the “stress hormone,” is decreased. Growth hormone is also released with different functions. It can affect our height when we are growing, but in later stages in life it helps in body repair. Growth hormone declines progressively with aging. A substantial decrease in growth hormone with inadequate sleep has been linked to an increase in abdominal girth, commonly referred to as a fat gut.

Stage four — referred to as REM (Rapid Eye Movement) sleep — is manifested in an increase in heart rate and breathing with an acceleration of brain activity. It is the time when we dream. Our brain sorts and stores information in a consolidated way, actually creating long-term memory. During this time, our muscles are temporarily paralyzed, a condition referred to as atonia. It has been suggested by researchers that this paralysis might be so no one can physically act out their dreams since they may be bizarre.

While sleeping, our immune system releases inflammation-fighting cytokines. Cytokines affect the growth of all blood cells and other cells that help the body’s immune and inflammation response.

For individuals who do not experience nocturnal urinary issues, a hormone released under a circadian rhythm cycle referred to as an anti-diuretic hormone — vasopressin — prevents our need to urinate overnight. That is why we may not need to void for all the hours we are asleep, something that does not occur during waking hours. With aging, the amount of this hormone released decreases, leading to awakening to void.

Our temperature can decrease by one to two degrees during the passage of sleep stages. It is suggested that this temperature drop increases the likelihood of sleep initiation and may facilitate our achieving a deeper stage of sleep.

Lack of sleep can influence two hormones: leptin and ghrelin. These hormones play a key role in how much we eat while awake.

Some advice for good sleep: maintain a regular sleeping schedule, allowing adequate time for sleep. Avoid triggers that interfere with sleep—medications, caffeine, excessive alcohol (which can actually disrupt sleep stages), and personal triggers that may keep your mind in a more active

state. I sincerely hope you make an effort to get the rest you need for better physical and mental performance every day and over the long term.

НАШИМ ДІТЯМ

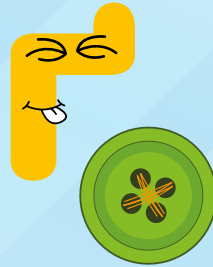
УКРАЇНСЬКА АБЕТКА

(Частина 1)

Жанна Вовк-Черемуш

Акула снідати бажає,
З апельсинів починає.
Потім хрума в один раз
Абрикос і ананас.
І акваріум ковтне,
Навіть оком не моргне.
Як акула буде жити
З отакеним апетитом?

Ґава ґудзика знайшла
І на ґанок принесла.
Ґедзик поряд пролетів,
Диво – ґудзика уздрів.
Просить ґаву: «Дай мені!»
Ґава каже: «Ні, ні ні.»

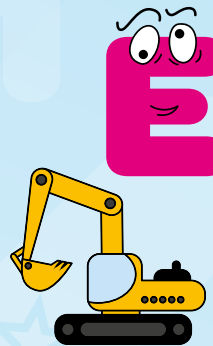
Бігла білочка в долинку,
Бачить бубликів торбинку.
Бджілок швидко погукала,
Бубликами частувала.
Під березою сиділи,
Усі бублики поїли.

Збудував дідусь наш дім,
З димаря виходить дим.
Ось драбина, двері – бах!
Дуже добрий в домі дах.
І як піде дощ рясний,
Нам він буде не
страшний.

Ведмідь відро води приніс,
Вербу хотів полити,
А ще довкола виноград
І вишні посадити.
Дерев відтоді виріс сад,
І вишні є, і виноград.

Електричка гарна в мене,
Невеличка і зелена,
Ось вона, на етажерці,
В неї вікна є і дверці.
Попрошу у мами й тата
Іграшковий екскаватор.
Хай мені повірять люди:
Екскаваторником буду.

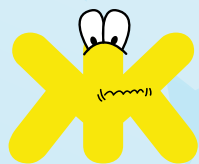
Ґуска – добра господиня.
Ґарбузи садила нині,
Ґречку сіяла й горох,
Притомилась, ох!
А Ґусак і Ґусенятка
Полили ґарненько ґрядки,
Ґлечиком носили воду
Від криниці до городу.

А у мене єгер тато,
Знає він про ліс багато,
Про тваринок добре дбає
І мене цього навчає.
Вдома є у нас єнот
І єхидна – от!
Треба все про ліс вивчати,
Стану єгерем, як тато.

Жабка каже журавлю:
«Будем дружно жити.
Гратись в піжмурки люблю,
Заховайся в жито».
Жук летів: «Жу-жу, жу-жу!
Крильця я побережу.
В жмурки хочу також гратись,
Побіжу жу-жу ховатись».

Йосип йоржика впіймав
Йо-хо-хо, йо-хо-хо.
Та й з гачка його знімав
Йо-хо-хо, йо-хо-хо.
Його йоржик уколів
Ой-ой-о, ой-ой-о.
Йодом мазали його
Йо-го-го, йо-го-го!

Зайчик взимку заблудився,
Сів, заплакав, зажурився.
Зайчик, зайчик, не сумуй,
Ось зерняток покуштуй,
Сиди тихо на узліссі,
Зачекай, пильніш дивися:
Йде твоя зайчиха-мати
Свого зайчика шукати.

Катрусі казку розкажу,
Красиву книжку покажу.
Там котик-коточок
Котив кудись клубочок,
Капусту їло козенятко,
Купала качка каченятко.
Слухай казочку тихенько,
Засинай, моя маленька.

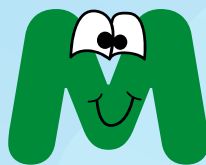
Ми, маленькі дітлахи,
Вчимо разом букву «И».
Є вона в словах грибок,
Сир, лимон і піріжок,
Киця, липа, сито, книжка.
Є вона також і в мишці.
Слів багато є, де И
Поселилась назавжди.

Літо-літечко прийшло,
Лісу зелень принесло.
Ось лелека у гнізді,
Лебідь плине по воді.
Ластівки літають,
Літо прославляють.

Індик індичку зустрів,
З іменинами вітав.
У індички – іменини
І зібралась вся родина:
Індик-бабця, індик-дід –
Тут увесь індичий рід.
Йди, індичко, вже до хати,
Тебе будемо вітати.

Марічка маки малювала,
Потім мамі показала.
Малювалочка маленька
Забруднилась – бачить
ненька.
Мило в мамі у руці.
Маки в Мані на щоці.
Мама маки відмивала
Ті, що доня малювала.

Їхав-їхав їжачок,
Їжачаткам віз грушок.
Їжачатка грушки їли,
Їжачиху пригостили.
Любить ласувать
грушками
Їх сімейка з ключками.

(З навчального видання «Абетка»,
Вид-во «Пороги», Дніпропетровськ, 2000)

Жур (журек) – післявеликодня класика

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проєкту «Пані Стефа» (panistefa.com)

Якщо у вас в холодильнику залишилося зі свят багато вудженни, то я знаю, що з нею зробити – зварити журек, класику післявеликодньої кухні. Журек з невеликими регіональними відмінностями є у кухні лемківській, німецькій (власне від Sauer, Sauermehl suppe і походить назва), словацькій, тобто на всій колишній території Великого князівства Литовського і прикордонних землях.

Він може бути пісним, на грибах, а також на росолі (бульйоні) з вуджених реберець, або на виварі з шинки. Все це може бути в нас на господарці у післявеликодньому часі.

Зупа (перша страва, суп) на житньому журі – це зазвичай і є журек, на пшеничному – білий борщ (не варто плутати із тим білим борщем, який вариться на буряках), на вівсяному квасі – киселиця, на жентиці (сирватці) – заливайка. Усі ці зупи з невеликими регіональними відмінностями знаходимо на досить великій території. І всі вважають їх «своїми». І яким переписом ви б не користувалися, я впевнена, що додасте чогось свого і це вже буде «ваш фірмовий журек».

За 7–10 днів до запланованого готування треба вквасити жур – квас з житнього борошна. **Для цього потрібно:** 100 г житнього борошна, 2 склянки води, зубчик часнику. Просіяне борошно залити теплою перевареною водою. Розтерти, щоб не було грудочок, додати дрібно нарізаний часник, налити в банку, прикрити марлею і поставити на кілька днів у тепле місце, щоб збродив. Готовий жур має приємний кваснуватий смак та аромат хліба.

Як жур вкваситься, зварити росіл на курячих крильцях і вуджених ребрах з корінцями і приправками. **Для цього треба:** пів корінця пастернаку, корінець петрушки, 1 невелику кольрабі, пів селери, ребра та крильця (овочі нарізати кубиками). Як росіл звариться, вийняти овочі, які в ньому варилися (закришку) і викинути, а ребра та крильця відділити від кісток.

Тим часом відцідити через сито жур, змішати його зі склянкою (7 унцій) сметани, додати майоран, сіль, перець, лавровий листок, підсушений на сковорідці кмін і гарно вимішати. Окремо

зробити запражку з цибулі, підсмаженої з 1 столовою ложкою борошна.

У росіл додати м'ясо, порізану кружальцями ковбаску, 2 морквини, 6 картоплин і варити на невеликому вогні до майже готовності овочів. Далі влити запражку з журу та запражку. А як все разом закипить і повариться 5 хвилин – вимкнути й дати настоятися.

У глибокі тарелі розкласти скибки яєць, зварених на твердо, залити їх журеком, додати зеленни петрушки та розтертого майорану.

Подавати з грінками, нарізаними кубиками і підсмаженими на вершковому маслі. А ще мені дуже подобається додати в таріль до вже готового журеку ложечку тертого хрону або кілька плястерків гострого перчика – вони додають свіжої гостроти, яка відтіняється квасним загальним смаком, а хрін ще й дуже пасує до яйця...

Можу засперечатися, що квасненький, в міру гострий і пахучий журек після свят дуже вам смакуватиме!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

**ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріанна Заяць
Наталія Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Оксана Гудзь	Детройт
Ольга Михайлюк	Філадельфія
Марія Венгер	Нью Йорк
Оксана Коник	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаґо
Катерина Таньчин	Нова Англія
Наталія Сантарсієро,	зв'язкові віддалених
Ірина Халупа	відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Маріанна Третяк *	адвокація
Орися Сорока	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Оксана Лодзюк Кривулич *	зі збору коштів
Роксолана Шеверак *	дослідження та управління даними стипендій
Надя Яворів	
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

* Голови спеціальних референтур будуть обрані на наступній Конвенції СУА.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

**NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN
NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP — Membership
Olenka Krupa	3rd VP — Public Relations
Orysa Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Oksana Gudz	Detroit
Olga Mykhaylyuk	Philadelphia
Mariia Venger	New York City
Oksana Konyk	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Irena Chalupa	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Marianna Tretiak *	Advocacy
Orysa Soroka	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Oksana Lodziuk Krywulych *	Fundraising
Roksolana Sheverack *	Research & Data Management
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

* Special Committee Chairs pending election at the next UNWLA Convention.

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.theukrainianmuseum.org

Support the UNWLA's **Women of Fallen Heroes** help the widows of fallen soldiers

For just **\$25**, **\$50**, or **\$100**, you can buy a digital image of an original pysanka design by renowned artist/ethnographer (and Soyuzianka) Sofika Zielyk. Each pysanka symbolizes a prayer for protection, peace, or rebirth. These digital images, each with a unique serial number, can be printed and framed, or used anywhere you might use a digital image, such as on your Twitter profile.

For more about this important initiative and how you can help the widows of our brave Ukrainian soldiers, read our story on pages 14-15.

Photo: Oksana Sorochan Photography

